

FI

FI

FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 3.3.2010
KOM(2010) 2020 lopullinen

KOMISSION TIEDONANTO

EUROOPPA 2020

Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia

Esipuhe

Vuosi 2010 olkoon uuden alku. Haluan Euroopan nousevan talous- ja finanssikriisistä entistä vahvempänä.

Talouden realiteetit muuttuvat nopeammin kuin poliittiset realiteetit, kuten finanssikriisin maailmanlaajuiset vaikutukset ovat näyttäneet. Meidän on hyväksyttävä, että talouksien keskinäisen riippuvuuden lisääntyminen edellyttää myös määrätietoisempaa ja johdonmukaisempaa reagointia poliittisella tasolla.

Miljoonat ihmiset ovat jääneet kahden viime vuoden aikana työttömiksi. Velkataakasta selviytyminen vie vuosia. Sosiaaliseen yhteenkuuluvuuteemme kohdistuu uusia paineita. Esiin on tullut myös joitakin perustavaa laatua olevia totuuksia haasteista, joita Euroopan taloudella on edessään. Samaan aikaan maailmantalous menee eteenpäin. Tulevaisuutemme kannalta on ratkaisevaa, miten Eurooppa vastaa tähän.

Kriisi on herätyshuuto. Se on saanut meidät huomaamaan, että jatkaminen entiseen tapaan tuomitsisi meidät vaipumaan vähitellen uuden maailmanjärjestyksen kakkosluokkaan. Käsillä on Euroopan totuudenhetki. On aika olla rohkea ja kunnianhimoinen.

Ensisijainen lyhyen aikavälin tavoitteemme on irtautua kriisistä onnistuneesti. Jonkun aikaa on vielä vaikeaa, mutta me onnistumme. Epäonnistuneiden pankkien tilanteen ja rahoitusmarkkinoiden korjaamisessa on edistytty merkittävästi. On myös tunnustettu, että euroalueella tarvitaan vahvaa politiikan koordinoitua.

Jotta tulevaisuus olisi kestävä, meidän on jo katsottava pidemmälle. Eurooppa on saatava takaisin raiteilleen. Ja raiteilla on pysyttävä. Siihen Eurooppa 2020 -strategialla pyritään. On kyse työpaikkojen lisäämisestä ja paremmasta elämästä. Strategia osoittaa, että Eurooppa pystyy luomaan älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua, löytämään väylän uusien työpaikkojen syntymiseen ja näyttämään suuntaa yhteiskunnillemme.

Euroopan päättäjät ovat yksimielisiä kriisin opetuksista. Meillä on myös samanlainen käsitys edessä olevien tehtävien kiireellisyydestä. Nyt meidän on vain toimittava yhdessä. Euroopalla on monia vahvuuksia. Meillä on lahjakkaat työntekijät. Teknologinen ja teollinen perustamme on vahva. Meillä on sisämarkkinat ja yhteinen raha, joiden avulla olemme välttäneet pahimman. Meillä on koeteltu ja hyväksi havaittu sosiaalinen

markkinatalous. Meidän on luotettava kykyymme asettaa itsellemme kunnianhimoiset tavoitteet ja sitten toteuttaa ne.

Komissio ehdottaa EU:lle viittä mitattavaa tavoitetta, jotka pitäisi saavuttaa vuoteen 2020 mennessä. Nämä tavoitteet antavat kehitykselle suunnan, ja ne muunnetaan kansallisiksi tavoitteiksi. Tavoitteet koskevat työllisyyttä, tutkimusta ja innovointia, ilmastonmuutosta ja energiaa, koulutusta ja köyhyyden torjuntaa. Ne näyttävät, mihin suuntaan on mentävä, ja niiden avulla voimme mitata, olemmeko onnistuneet.

Tavoitteet ovat kunnianhimoisia, mutta saavutettavissa. Niitä tuetaan konkreettisilla ehdotuksilla, jotta tavoitteet varmasti myös saavutetaan. Tässä tiedonannossa esitettävät lippulaivahankkeet ovat osoitus EU:n merkittävästä panostuksesta. Uusi talouden ohjausjärjestelmä, jonka tukena ovat sisämarkkinat, EU:n talousarvio, kauppapolitiikka ja ulkoinen talouspolitiikka sekä talous- ja rahaliiton säännöt ja tuki, on vahva työkalu.

Onnistuminen edellyttää, että EU:n johtajat ja toimielimet ottavat uuden strategian omakseen. Strategia edellyttää, että toimia koordinoidaan, myös työmarkkinaosapuolten ja kansalaisyhteiskunnan kanssa. Jos teemme yhteistyötä, voimme selviytyä ja nousta kriisistä entistä vahvempina. Meillä on uudet työkalut ja uusi tavoitetaso. Nyt meidän on ryhdyttävä töihin.

José Manuel BARROSO

SISÄLLYSLUETTELO

Tiivistelmä.....	5
1. Muutoksen aika	7
2. Älykäs, kestävä ja osallistava kasvu	10
3. Puuttuvat lenkit ja pullonkaulat	21
4. Kriisistä irtautuminen: ensimmäiset askeleet kohti 2020-lukua	25
5. Strategian toteuttaminen: vahvempi ohjausjärjestelmä.....	27
6. Eurooppa-neuvoston päätökset	31
Liitteet	33

EUROOPPA 2020 -STRATEGIA TIIVISTELMÄ

Eurooppa on muutoksen edessä. Kriisi on pyyhkinnyt pois vuosien taloudellisen ja sosiaalisen edistymisen ja tuonut esiin Euroopan talouden rakenteelliset heikkoudet. Samaan aikaan maailma muuttuu nopeasti ja pitkäaikaiset haasteet, kuten globalisaatio, resursseihin kohdistuva paine ja ikääntyminen, kasvavat. EU:n on nyt huolehdittava tulevaisuudestaan.

Eurooppa voi menestyä, jos se toimii yhdessä unionina. Tarvitsemme strategian, jolla selviämme kriisistä vahvistuneina ja jolla EU:sta tehdään älykäs, kestävä ja osallistava talous, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla. Eurooppa 2020 on visio sosiaalisesta markkinataloudesta 2000-luvun Euroopassa.

Siinä esitetään kolme toisiaan vahvistavaa prioriteettia:

- Älykäs kasvu: osaamiseen ja innovointiin perustuvan talouden kehittäminen.
- Kestävä kasvu: resurssitehokkaamman, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden edistäminen.
- Osallistava kasvu: sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen.

EU:n on määriteltävä, missä se haluaa olla vuonna 2020. Tätä varten komissio ehdottaa EU:lle seuraavia yleistavoitteita:

- Työllisten osuus 20–64-vuotiaista on 75 prosenttia.
- EU:n BKT:sta 3 prosenttia investoidaan T&K:hon.
- 20-20-20-ilmastotavoitteet saavutetaan (ja päästöjä vähennetään 30 prosentilla, jos olosuhteet ovat oikeat).
- Koulunkäynnin keskeyttävien osuus on alle 10 prosenttia, ja vähintään 40 prosenttia nuoremmasta sukupolvesta suorittaa korkea-asteen tutkinnon.
- Köyhyysuhan alla eläviä on 20 miljoonaa vähemmän.

Nämä tavoitteet liittyvät toisiinsa, ja ne vaikuttavat ratkaisevasti menestykseen. Jotta jokainen jäsenvaltio voisi räätälöidä Eurooppa 2020 -strategian omaan tilanteeseensa sopivaksi, komissio ehdottaa, että nämä EU:n tavoitteet muunnettaisiin kansallisiksi tavoitteiksi ja suunnitelmiksi.

Tavoitteet edustavat älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun prioriteetteja, mutta ne eivät ole tyhjentävä luettelo. Niiden tueksi tarvitaan monenlaisia toimia kansallisella tasolla, EU:n tasolla ja kansainvälisellä tasolla. Komissio esittää seitsemää lippulaivahanketta, joilla saadaan aikaan kehitystä kunkin prioriteettiteeman osalta:

- ”Innovaatiounioni”, jolla parannetaan tutkimuksen ja innovoinnin reunaehtoja ja rahoituksensaantia, jotta voidaan varmistaa, että innovatiiviset ajatukset voidaan jalostaa kasvua ja työllisyyttä luoviksi tuotteiksi ja palveluiksi.
- ”Nuoret liikkeellä (Youth on the move)”, jolla parannetaan koulutusjärjestelmien tuloksia ja helpotetaan nuorten pääsyä työmarkkinoille.

- ”Eurooppalainen digitaalistrategia”, jolla vauhditetaan nopeiden internetyhteyksien leviämistä ja jonka avulla kotitaloudet ja yritykset pääsevät nauttimaan verkkopalvelujen ja -sisältöjen sisämarkkinoiden eduista.
- ”Resurssitehokas Eurooppa”, jolla autetaan talouskasvun irtautumista resurssien käytöstä, tuetaan siirtymistä vähähiiliseen talouteen, lisätään uusiutuvien energianlähteiden käyttöä, uudistetaan liikenteen alaa ja edistetään energiatehokkuutta.
- ”Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka”, jolla parannetaan liiketoimintaympäristöä etenkin pk-yritysten osalta ja tuetaan vahvan ja kestävä, maailmanlaajuiseen kilpailuun pystyvän teollisen perustan kehittymistä.
- ”Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma”, jolla uudistetaan työmarkkinoita ja voimaannutetaan ihmisiä kehittämällä heidän osaamistaan koko heidän elämänsä ajan, jotta voitaisiin lisätä osallistumista työmarkkinoille ja saada työvoiman kysyntä ja tarjonta vastaamaan toisiaan, myös työvoiman liikkuvuuden avulla.
- ”Euroopan köyhydentorjuntafoorumi”, jolla varmistetaan sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus niin, että kasvun ja työllisyyden edut jakaantuvat laajalle ja köyhydessä elävät ja sosiaalisesti syrjäytyneet voivat elää arvokkaasti ja osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan.

Nämä seitsemän lippulaivahanketta velvoittavat sekä EU:ta että jäsenvaltioita. EU:n tason välineitä, kuten sisämarkkinoita, rahoitusvälineitä ja ulkopolitiikan välineitä, hyödynnetään täysimääräisesti pullonkaulojen poistamiseksi ja Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamiseksi. Komissio kartoittaa välittömästi, mitä on tehtävä, jotta voidaan määrittellä uskottava kriisistäirtautumisstrategia, toteuttaa rahoitusjärjestelmän uudistaminen, varmistaa pitkäaikaista kasvua tukeva julkisen talouden vakaus ja vahvistaa talous- ja rahaliiton sisäistä koordinoitua.

Tulosten saaminen edellyttää vahvempaa talouden ohjausjärjestelmää. Eurooppa 2020 nojaa kahteen pilariin: edellä esitettyyn temaattiseen lähestymistapaan, joka muodostuu prioriteeteista ja yleistavoitteista sekä maakohtaiseen raportointiin, jonka avulla kukin jäsenvaltio voi laatia strategian, jolla se palaa kestäväan kasvuun ja julkiseen talouteen. EU:n tasolla vahvistetaan yhdennetyt suuntaviivat, jotka koostuvat EU:n prioriteeteista ja tavoitteista. Jäsenvaltioille annetaan maakohtaisia suosituksia. Jos reagointi ei ole riittävää, voidaan antaa varoituksia. Eurooppa 2020 -raportointi ja vakaus- ja kasvusopimukseen liittyvä arviointi suoritetaan samaan aikaan, mutta välineet pidetään kuitenkin erillisinä ja säilytetään sopimuksen loukkaamattomuus.

Omistajuus on kokonaan Eurooppa-neuvostolla, joka on uuden strategian keskiössä. Komissio seuraa etenemistä kohti tavoitteita, helpottaa toimintatapojen vaihtoa ja tekee tarvittavat ehdotukset toimien suuntaamiseksi ja EU:n lippulaivahankkeiden edistämiseksi. Euroopan parlamentti on kansalaiset liikkeelle paneva voima, ja se on keskeisissä hankkeissa toisena lainsäätäjänä. Kumppanuuteen perustuva lähestymistapa olisi ulotettava EU:n komiteoihin, kansallisiin parlamentteihin ja kansallisiin, paikallisiin ja alueellisiin viranomaisiin, työmarkkinaosapuoliin, sidosryhmiin ja kansalaisyhteiskuntaan, jotta kaikki olisivat mukana vision toteuttamisessa.

Komissio ehdottaa, että Eurooppa-neuvosto vahvistaa maaliskuussa strategian yleisen lähestymistavan ja EU:n yleistavoitteet ja hyväksyy kesäkuussa strategian yksityiskohtaiset osatekijät, joihin kuuluvat myös yhdennetyt suuntaviivat ja kansalliset tavoitteet. Komissio odottaa myös Euroopan parlamentilta näkemyksiä ja tukea, jotta Eurooppa 2020 olisi menestys.

1. MUUTOKSEN AIKA

Kriisi on supistanut viimeaikaista talouskasvua

Olemme kokeneet meidän elinaikanamme mittavimman talouskriisin. Viime vuosikymmenen jatkuva talouskasvu ja työpaikkojen lisääntyminen on mennyttä. Vuonna 2009 BKT:mme laski 4 prosenttia, teollisuustuotantomme laski 1990-luvun tasolle, ja 23 miljoonaa ihmistä eli 10 prosenttia aktiiviväestöstä on nyt työttömänä. Kriisi on ollut miljoonille kansalaisille valtava järkytys, ja se on osoittanut, että taloudessamme on joitakin perustavaa laatua olevia heikkouksia.

Kriisin takia myös tulevan talouskasvun turvaamisesta on tullut paljon vaikeampaa. Rahoitusjärjestelmän yhä herkkä tilanne viivästyttää elpymistä, kun yritysten ja kotitalouksien luotonsaanti, kuluttaminen ja investoiminen ovat vaikeutuneet. Vaikutukset julkiseen talouteen ovat olleet vakavia. Alijäämät ovat keskimäärin 7 prosenttia suhteessa BKT:hen ja velkaantumisasike yli 80 prosenttia suhteessa BKT:hen. Kaksi vuotta jatkunut kriisi on pyyhkinyt pois kaksikymmentä vuotta jatkuneen julkisen talouden vakauttamisen tulokset. Kasvupotentiaalimme on kriisin aikana puolittunut. Monenlaiset investointisuunnitelmat, kyvyt ja ideat uhkaavat jäädä käyttämättä epävarmuustekijöiden, heikon kysynnän ja rahoituksen puutteen vuoksi.

Euroopan rakenteelliset heikkoudet ovat tulleet esiin

Kriisin jättäminen taakse on välitön haaste, mutta suurin haaste on välttää automaattinen pyrkiminen kriisiä edeltäneeseen tilanteeseen. Jo ennen kriisiä oli monia aloja, joilla Eurooppa ei edistynyt tarpeeksi nopeasti muuhun maailmaan verrattuna:

- Euroopan keskimääräinen kasvuvauhti on ollut rakenteellisesti alhaisempi kuin tärkeimmillä talouskumppaneillamme, mikä johtuu pitkälti tuottavuuskuilun kasvamisesta viime vuosikymmenen aikana. Syitä ovat erot liiketoimintarakenteissa sekä vähäisemmät investoinnit T&K:hon ja innovointiin, tieto- ja viestintäteknologian riittämätön käyttö, yhteiskuntiemme joidenkin osien haluttomuus omaksua innovaatioita, markkinoille pääsyn esteet ja vähemmän dynaaminen liiketoimintaympäristö.
- Hyvästä kehityksestä huolimatta Euroopan työllisyysaste – keskimäärin 69 prosenttia 20–64-vuotiaista – on yhä huomattavasti alhaisempi kuin muualla maailmassa. Miehistä 76 prosenttia on työssä, mutta naisista vain 63 prosenttia. Vanhemmista työkäisistä (55–64-vuotiaat) vain 46 prosenttia on työssä, kun Yhdysvalloissa ja Japanissa heistä on työssä 62 prosenttia. Lisäksi eurooppalaisten työaika on keskimäärin 10 prosenttia lyhyempi kuin yhdysvaltalaisen tai japanilaisten.
- Väestön ikääntyminen kiihtyy. Suurten ikäluokkien jäädessä eläkkeelle EU:n aktiiviväestö alkaa vähetä vuodesta 2013/2014. Yli 60-vuotiaiden määrä kasvaa nyt kaksi kertaa nopeammin kuin ennen vuotta 2007 eli noin kahdella miljoonalla joka vuosi, kun aikaisemmin määrä kasvoi vuosittain yhdellä miljoonalla. Koska työvoiman osuus vähenee ja eläkeläisten kasvaa, hyvinvointijärjestelmiimme kohdistuu ylimääräistä painetta.

Globaalit haasteet voimistuvat

Euroopan on hoidettava omat rakenteelliset heikkoutensa, mutta maailma muuttuu samaan aikaan nopeasti, ja se on vuosikymmenen loppuun mennessä hyvin erilainen:

- Taloutemme ovat yhä enenevässä määrin riippuvaisia toisistaan. Eurooppa tulee edelleen hyötymään siitä, että se on yksi maailman avoimimmista talouksista, mutta kilpailu

kehittyvien ja voimakkaasti kasvavien talouksien kanssa kiristyy. Kiinan ja Intian kaltaiset maat investoivat voimakkaasti tutkimukseen ja teknologiaan nostaakseen teollisuuttaan arvoketjussa ylemmäs ja harpatakseen globaaliin talouteen. Tämä aiheuttaa joillekin taloutemme aloille paineita pysyä kilpailukykyisinä, mutta jokainen uhka on myös mahdollisuus. Kun nämä maat kehittyvät, monille eurooppalaisille yrityksille avautuu uusia markkinoita.

- Globaali rahoitusjärjestelmä vaatii vielä korjaamista. Luotonsaannin helppous, lyhytjänteisyys ja liiallinen riskinotto rahoitusmarkkinoilla ympäri maailmaa ruokkivat spekulatiivista käyttäytymistä, mikä aiheutti kasvukuplan ja huomattavaa epätasapainoa. Eurooppa on sitoutunut löytämään globaalit ratkaisut tehokkaan ja kestäväen rahoitusjärjestelmän aikaansaamiseksi.
- Ilmasto- ja resurssihaasteet edellyttävät rajuja toimia. Voimakas riippuvuus fossiilisista polttoaineista, kuten öljystä, ja tehoton raaka-aineiden käyttö altistavat kuluttajamme ja yrityksemme haitallisille ja kalliiksi tuleville hintasokeille. Lisäksi nämä seikat uhkaavat taloudellista turvallisuuttamme ja vaikuttavat ilmastonmuutokseen. Maapallon väestön lisääntyminen 6 miljardista 9 miljardiin kiristää maailmanlaajuista kilpailua luonnonvaroista ja aiheuttaa paineita ympäristölle. EU:n on edelleen pyrittävä vaikuttamaan muuhun maailmaan, jotta ilmastonmuutoksen ongelmiin voidaan löytää maailmanlaajuinen ratkaisu, samalla kun toteutamme sovittua ilmasto- ja energiastrategiaamme unionin alueella.

Euroopan on toimittava talouden supistumisen välttämiseksi

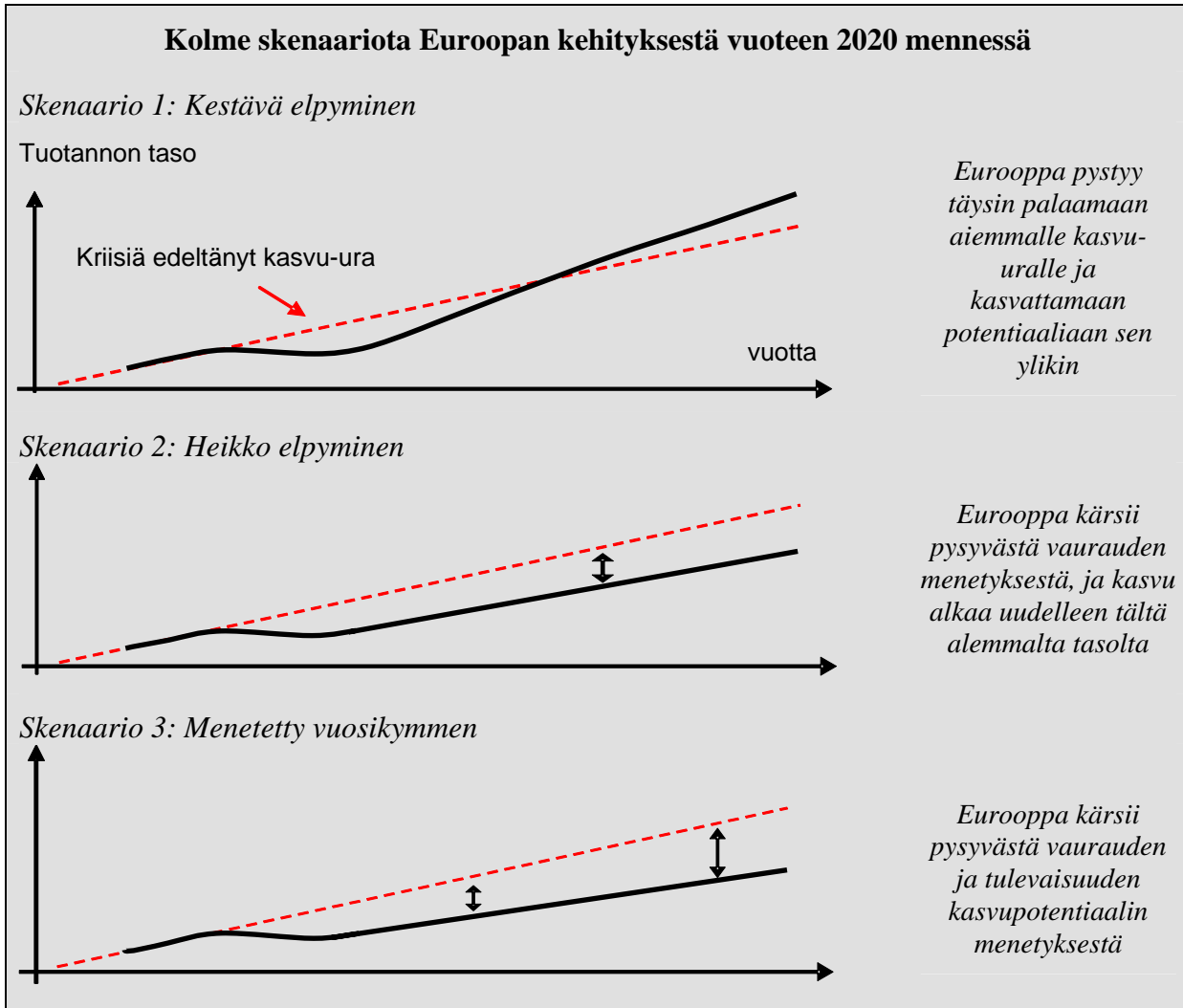
Kriisistä voidaan oppia monia asioita:

- 27 EU-taloutta ovat erittäin riippuvaisia toisistaan, ja kriisi toi korostetusti esiin kansantalouksien läheiset yhteydet ja heijastusvaikutukset erityisesti euroalueella. Yhdessä maassa tehdyt tai tekemättä jätetyt uudistukset vaikuttavat kaikkien muiden suoriutumiseen, kuten viimeaikaiset tapahtumat ovat osoittaneet. Lisäksi kriisi ja julkisen kulutuksen voimakas rajoittaminen on joissakin jäsenvaltioissa vaikeuttanut riittävän rahoituksen järjestämistä perusinfrastruktuurille, jota ne tarvitsevat liikenteessä ja energiahuollossa, ei pelkästään oman taloutensa kehittämiseksi vaan myös siksi, että ne voisivat osallistua täysimääräisesti sisämarkkinoille.
- EU:n sisäinen koordinaatio toimii: reagointi kriisiin osoitti, että kun toimia toteutetaan yhdessä, niillä on huomattavasti suurempi vaikutus. Osoitimme tämän toteuttamalla yhteisiä toimia pankkijärjestelmän vakauttamiseksi ja hyväksymällä Euroopan talouden elvytysuunnitelman. Globaalissa maailmassa mikään maa ei voi vastata haasteisiin tehokkaasti toimimalla yksin.
- EU tuo lisäarvoa maailmannäyttämöllä. EU voi vaikuttaa globaaleihin poliittisiin päätöksiin ainoastaan, jos toimimme yhdessä. Vahvemman ulkoisen edustuksen on kuljettava käsi kädessä vahvemman sisäisen koordinoinnin kanssa.

Kriisi ei ole ollut vain kertaluonteinen isku, jonka jälkeen voimme palata entiseen. Unionin kohtaamat haasteet ovat suurempia kuin ennen taantumaa, kun taas liikkumavaramme on rajallinen. Lisäksi on otettava huomioon, ettei muu maailma ole pysähtynyt paikoilleen. G20-maiden kasvanut merkitys on osoittanut nousevien maiden kasvavan taloudellisen ja poliittisen voiman.

Eurooppa on selkeiden, mutta haastavien, valintojen edessä. Voimme kohdata välittömän elpymishaasteen ja pitkän aikavälin haasteet – globalisaatio, resursseihin kohdistuvat paineet, ikääntyminen – yhdessä, jolloin me voimme korjata viimeaikaiset menetykset, palauttaa kilpailukykyämme, lisätä tuottavuutta ja saattaa EU:n vaurastumisen polulle (kestävä elpyminen).

Voimme myös jatkaa hidasta ja pitkälti koordinoimatonta uudistusvauhtia, jolloin uhkana on pysyvä vaurauden menetys, heikohko kasvuvauhti (heikko elpyminen), joka voi johtaa korkeaan työttömyyteen ja sosiaaliseen ahdinkoon sekä aseman suhteelliseen heikkenemiseen maailmannäyttämöllä (menetetty vuosikymmen).

Eurooppa voi onnistua

Euroopalla on monia vahvuuksia: voimme luottaa ihmisten lahjakkuuteen ja luovuuteen, vahvaan teolliseen perustaan, elinvoimaiseen palvelusektoriin, kukoistavaan ja korkealaatuiseen maataloussektoriin, vahvaan merenkulkuperinteeseen, sisämarkkinoihin ja yhteiseen rahan, asemaamme maailman suurimpana kauppamahtina ja johtavana suorien ulkomaisten sijoitusten kohteena. Voimme luottaa myös vahvoihin arvoihimme, demokraattisiin instituutioihin, taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden ja solidaarisuuden huomioimiseen, ympäristön kunnioittamiseen, kulttuuriseen monimuotoisuuteen ja sukupuolten tasa-arvon kunnioittamiseen – vain muutamia mainitaksemme. Monet jäsenvaltioista ovat maailman

innovatiivisimpia ja kehittyneimpiä talouksia. Euroopalla on parhaat mahdollisuudet menestyä, jos toimimme kollektiivisesti – unionina.

Aikaisemmissa koettelemuksissa EU ja sen jäsenvaltiot ovat pystyneet vastaamaan haasteeseen. 1990-luvulla Euroopassa käynnistettiin maailman laajimmat sisämarkkinat, joiden tukena oli yhteinen raha. Euroopan jako päättyi vain muutamia vuosia sitten, kun unioniin liittyi uusia jäsenvaltioita ja muitakin valtioita lähti tavoittelemaan jäsenyyttä tai läheisempää suhdetta unioniin. Viimeisten kahden vuoden aikana yhteiset toimet, joita on toteutettu Euroopan elvytys suunnitelman puitteissa, ovat auttaneet ehkäisemään talouden romahduksen. Hyvinvointijärjestelmämme ovat puolestaan auttaneet suojelemaan ihmisiä vielä suuremmalta ahdingolta.

Eurooppa pystyy toimimaan kriisiaikoina, ja talous ja yhteiskunta pystyvät mukautumaan. Eurooppalaisilla on nytkin edessään muutoksen aika, jossa on selvittävä kriisin vaikutuksista, Euroopan rakenteellisista heikkouksista ja tiukentuvista maailmanlaajuisista haasteista.

Tässä tilanteessa kriisistä irtautumisen on oltava portti uuteen talouteen. Jotta nykyiset ja tulevat sukupolvet voisivat Euroopan ainutlaatuisen yhteiskuntamallin tukemana edelleen elää terveinä hyvää elämää, meidän on aika toimia nyt. Tarvitaan strategia, jolla EU:sta tehdään älykäs, kestävä ja osallistava talous, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla. Tällainen on Eurooppa 2020 -strategia. Se koskee kaikkia jäsenvaltioita, ja siinä otetaan huomioon erilaiset tarpeet, erilaiset lähtökohdat ja kansalliset ominaispiirteet kaikkia koskevan kasvun edistämiseksi.

2. ÄLYKÄS, KESTÄVÄ JA OSALLISTAVA KASVU

Missä haluamme Euroopan olevan vuonna 2020?

Eurooppa 2020 -strategian ytimen olisi muodostuttava kolmesta prioriteetista¹:

- Älykäs kasvu – osaamiseen ja innovointiin perustuvan talouden kehittäminen.
- Kestävä kasvu – resurssitehokkaamman, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden edistäminen.
- Osallistava kasvu – taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävän korkean työllisyyden talouden edistäminen.

Nämä kolme prioriteettia vahvistavat toisiaan, ja ne tarjoavat vision sosiaalisesta markkinataloudesta 2000-luvun Euroopassa.

Pyrkimystemme ohjaamiseksi ja kehityksemme suuntaamiseksi EU:n pitäisi sopia yhteisesti muutamista yleistavoitteista vuotta 2020 varten. Tästä vallitsee laaja yksimielisyys. Näiden tavoitteiden pitäisi edistää älykästä, kestävä ja osallistavaa kasvua. Niitä on voitava mitata, niiden on pystyttävä heijastamaan jäsenvaltioiden erilaisia tilanteita ja niiden on perustuttava riittävän luotettaviin tietoihin, jotta vertailu on mahdollista. Seuraavien tällä perusteella valittujen tavoitteiden saavuttaminen vuoteen 2020 mennessä on menestyksemme kannalta ratkaisevaa:

¹ Nämä teemat hyväksyttiin yleisesti komission toteuttamassa julkisessa kuulemisessa. Tarkempaa tietoa kuulemisen yhteydessä esitetyistä näkemyksistä: http://ec.europa.eu/eu2020/index_en.htm.

- 20–64-vuotiaiden työllisyysaste on nostettava nykyisestä 69 prosentista vähintään 75 prosenttiin muun muassa lisäämällä naisten ja vanhempien työntekijöiden osallistumista sekä integroimalla maahanmuuttajat paremmin työvoimaan.
- EU:n tavoitteena on, että T&K-menot olisivat 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Tavoitteella on onnistuttu kiinnittämään huomiota siihen, että sekä julkisen että yksityisen sektorin on panostettava T&K:hon, mutta tavoite koskee panostusta eikä vaikutusta. EU:ssa on selkeä tarve parantaa yksityisen T&K:n edellytyksiä, ja monet tässä strategiassa ehdotetut toimenpiteet vaikuttavat tähän. On myös selvää, että jos T&K:ta ja innovointia tarkastellaan yhdessä, saadaan mukaan laajemmin menoja, joilla on liiketoiminnan ja tuottavuuden lisäämisen kannalta enemmän merkitystä. Komissio ehdottaa, että 3 prosentin tavoite säilytetään, mutta samalla kehitetään indikaattori, joka kertoisi T&K- ja innovointi-intensiteetistä.
- Kasvihuonekaasupäästöjä on vähennettävä vähintään 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta tai 30 prosentilla, jos olosuhteet² ovat oikeat; uusiutuvien energianlähteiden osuus on nostettava 20 prosenttiin energian loppukäytöstä; ja energiatehokkuutta on parannettava 20 prosenttia.
- Koulutustasoa koskevalla tavoitteella on puututtava koulunkäynnin keskeyttämiseen ja vähennettävä keskeyttäminen nykyisestä 15 prosentista 10 prosenttiin sekä nostettava korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden osuus 30–34-vuotiaiden ikäryhmässä 31 prosentista vähintään 40 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä.
- Kansallisten köyhyysrajojen alapuolella elävien eurooppalaisten määrää on vähennettävä 25 prosenttia, jolloin 20 miljoonaa ihmistä pääsisi köyhyydestä³.

Tavoitteet liittyvät toisiinsa. Esimerkiksi parempi koulutustaso parantaa työllistettävyyttä, ja työllisyysasteen paraneminen auttaa vähentämään köyhyyttä. Suurempi tutkimus-, kehitys- ja innovointikapasiteetti kaikilla talouden sektoreilla sekä resurssitehokkuuden lisääntyminen parantavat kilpailukykyä ja edistävät työpaikkojen syntymistä. Investoiminen puhtaampaan, vähähiiliseen teknologiaan on eduksi ympäristöllemme, auttaa torjumaan ilmastonmuutosta ja luomaan uusia liiketoiminta- ja työllistämismahdollisuuksia. Näihin tavoitteisiin meidän pitäisi yhteisesti pyrkiä. Asenteiden ja käytänteiden muuttaminen EU:ssa niin, että saadaan aikaan näihin tavoitteisiin sisältyvät tulokset, vaatii vahvaa johtajuutta, sitoutumista ja tehokkaan toteutusmekanismin.

Nämä tavoitteet ovat esimerkkejä, eivätkä ne muodosta tyhjentävää luetteloa. Ne antavat yleiskuvan siitä, millaisena komissio haluaisi nähdä EU:n vuoteen 2020 mennessä keskeisillä mittareilla mitattuna. Kyseessä ei ole ”yhden koon lähestymistapa”. Jokainen jäsenvaltio on erilainen, ja 27 jäsenvaltion EU on paljon moninaisempi kuin kymmenen vuotta sitten. Huolimatta siitä, että kehityksessä ja elintasossa on eroja, komissio katsoo, että ehdotetut tavoitteet pätevät kaikkiin jäsenvaltioihin, niin vanhoihin kuin uudempiinkin. Investoiminen tutkimukseen ja kehitykseen sekä

² Eurooppa-neuvosto totesi 10.–11. joulukuuta 2009 pidetyssä kokouksessaan, että osana vuoden 2012 jälkeistä maailmanlaajuista ja kattavaa sopimusta EU toistaa ehdollisen tarjouksensa vähentää päästöjä 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna edellyttäen, että muut teollisuusmaat sitoutuvat vertailukelpoisiin päästövähennyksiin ja että kehitysmaat osallistuvat tavoitteen saavuttamiseen asianmukaisella tavalla vastuunsa ja valmiuksiensa mukaan.

³ Kansallinen köyhyysraja on 60 prosenttia käytettävissä olevien tulojen mediaanista kussakin jäsenvaltiossa.

innovointiin, koulutukseen ja resurssitehokkaaseen teknologiaan hyödyttää perinteisiä sektoreita, maaseutua yhtä lailla kuin korkean osaamisen palvelutalouksia. Se edistää taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Jotta kukin jäsenvaltio voisi räätälöidä Eurooppa 2020 -strategian omaan tilanteeseensa sopivaksi, komissio ehdottaa, että nämä EU:n tavoitteet muunnettaisiin kansallisiksi tavoitteiksi ja suunnitelmiksi, joissa näkyisi kunkin jäsenvaltion nykytilanne sekä se kunnianhimon taso, jonka se voi saavuttaa osana laajempia EU:n pyrkimyksiä päästä näihin tavoitteisiin. Jäsenvaltioiden pyrkimysten lisäksi komissio ehdottaa korkealle tähtäviä EU:n tason toimia, joilla EU on tarkoitus nostaa uudelle, kestävämmälle kasvu-uralle. Näiden EU:n pyrkimysten ja kansallisten pyrkimysten pitäisi tukea toisiaan.

Älykäs kasvu – osaamiseen ja innovointiin perustuva talous

Älykäs kasvu tarkoittaa sitä, että osaamista ja innovointia vahvistetaan tulevan kasvumme vetureina. Tämä edellyttää, että koulutuksemme laatua parannetaan, tutkimustoimintaa vahvistetaan, koko unionin sisällä tapahtuvaa innovaatioiden ja osaamisen siirtämistä edistetään, tieto- ja viestintäteknologiaa hyödynnetään täysimääräisesti ja varmistetaan, että innovatiivisista ajatuksista voidaan synnyttää uusia tuotteita ja palveluita, jotka luovat kasvua ja laadukkaita työpaikkoja sekä auttavat vastaamaan eurooppalaisiin ja maailmanlaajuisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Jotta tämä voisi onnistua, tarvitaan kuitenkin myös yrittäjyyttä, rahoitusta sekä kuluttajien tarpeiden ja markkinoiden mahdollisuuksien huomioon ottamista.

Euroopan on toimittava:

- Innovointi: Euroopan T&K-menot ovat alle 2 prosenttia, kun ne ovat Yhdysvalloissa 2,6 prosenttia ja Japanissa 3,4 prosenttia. Tämä johtuu lähinnä yksityisten investointien alemmasta tasosta Euroopassa. Kyse ei ole pelkästään T&K-menojen absoluuttisista määristä, vaan Euroopan on keskityttävä tutkimusmenojen vaikutukseen ja koostumukseen sekä parannettava yksityisen sektorin T&K:ta EU:ssa. Pienempi korkean teknologian yritysten osuus selittää puolet erostamme Yhdysvaltoihin.
- Koulutus ja elinikäinen oppiminen: Neljänneksellä kaikista oppilaista on heikko lukutaito, ja joka seitsemäs nuori lopettaa koulunkäynnin liian aikaisin. Noin 50 prosenttia saavuttaa keskivertokoulutustason, mutta se ei useinkaan vastaa työmarkkinoiden tarpeita. Alle yhdellä kolmesta 25–34-vuotiaasta on yliopistotutkinto, kun Yhdysvalloissa se on samassa ikäryhmässä 40 prosentilla ja Japanissa yli 50 prosentilla. Shanghaiin indeksin mukaan ainoastaan kaksi eurooppalaista yliopistoa on maailman 20 parhaimman yliopiston joukossa.
- Digitaalinen yhteiskunta: Tieto- ja viestintäteknologian maailmanlaajuisessa kysynnässä on kyse 2 000 miljardin euron markkinoista, mutta vain neljännes tästä tulee eurooppalaisilta yrityksiltä. Eurooppa on jäljessä myös nopeiden internetyhteyksien suhteen, mikä vaikuttaa innovointikykyyn, muun muassa maaseudulla, ja tiedon välittämiseen verkossa sekä tavaroiden ja palveluiden jakeluun verkossa.

Tähän prioriteettiin kuuluvilla toimilla otetaan Euroopassa käyttöön innovatiivisia mahdollisuuksia, parannetaan koulutustuloksia ja oppilaitosten laatua ja tuotosta sekä hyödynnetään digitaalisyhteiskunnan taloudellisia ja yhteiskunnallisia etuja. Näiden toimien olisi toteuduttava alueellisella, kansallisella ja EU:n tasolla.

Lippulaivahanke: Innovaatiounioni

Päämääränä on kohdistaa T&K- ja innovaatiopolitiikka yhteiskuntaamme kohtaaviin haasteisiin, joita ovat ilmastonmuutos, energia- ja resurssitehokkuus, terveys sekä väestönmuutos. Innovaatioketjun jokaista lenkkiä – uteliaisuustutkimuksesta kaupallistamiseen – pitäisi vahvistaa.

EU:n tasolla komissio aikoo

- saattaa Euroopan tutkimusalueen valmiiksi, kehittää strategiset tutkimuslinjaukset, joissa keskitytään haasteisiin, joita ovat energiavarmuus, liikenne, ilmastonmuutos ja resurssitehokkuus, terveys ja ikääntyminen, ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät ja alueidenkäytön suunnittelu, sekä lisätä yhteistä suunnittelua jäsenvaltioiden ja alueiden kanssa;
- parantaa yritysten innovoinnin reunaehtoja (eli luoda EU:n yhteisen patentin ja erikoistuneen patenttitoimistoituksen, uudistaa tekijänoikeus- ja tavaramerkkisääntöä, parantaa pk-yritysten immateriaalioikeuksien suojaa, nopeuttaa yhteentoimivien standardien hyväksymistä, parantaa pääomansaantia ja hyödyntää kysyntäpuolen toimia täysimääräisesti esim. julkisten hankintojen ja älykkään sääntelyn välityksellä);
- käynnistää ”eurooppalaisia innovaatiokumppanuuksia” EU:n ja kansallisten tasojen välille määritettyjen haasteiden vastaamisessa tarvittavan tekniikan kehittämiseksi ja hyödyntämiseksi; ensimmäisiä tällaisia ovat ”biotalouden rakentaminen vuoteen 2020 mennessä”, ”Euroopan teollisuuden tulevaisuutta muokkaava keskeinen teknologia” ja ”teknologia, jonka avulla vanhuksat voivat asua yksin ja olla aktiivisia”;
- vahvistaa ja kehittää edelleen innovointia tukevien EU:n välineiden roolia (esim. rakennerahastot, maaseudun kehittämishankkeet, T&K:n puiteohjelma, kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma CIP, Euroopan strateginen energiateknologiasuunnitelma SET) muun muassa työskentelemällä tiiviimmin EIP:n kanssa ja virtaviivaistamalla hallintomenettelyjä, jotta erityisesti pk-yritysten olisi helpompi saada rahoitusta, ja luoda nopeille toimijoille hiilimarkkinoihin liittyviä innovatiivisia kannustimia;
- edistää osaamiskumppanuuksia ja vahvistaa koulutuksen, yritysmaailman sekä tutkimuksen ja innovoinnin välisiä yhteyksiä muun muassa Euroopan innovaatio- ja teknologiainstituutin (EIT) välityksellä ja edistää yrittäjyyttä tukemalla uusia innovatiivisia yrityksiä.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- uudistaa kansallisia (ja alueellisia) T&K- ja innovointijärjestelmiä huipputaiteen ja älykkään erikoistumisen edistämiseksi, vahvistaa yhteistyötä yliopistojen, tutkimuksen ja yritysten välillä, toteuttaa yhteistä ohjelmasuunnittelua ja lisätä valtioiden rajat ylittävää yhteistyötä aloilla, joissa se tuo lisäarvoa, ja mukauttaa kansallisia rahoitusmenettelyjä vastaavasti, jotta teknologian levittäytyminen kaikkialle EU:n alueelle voidaan varmistaa;
- varmistaa, että luonnontieteellisen, matemaattisen tai insinööritutkimuksen suorittaneita on riittävästi ja keskittää koulujen opetussuunnitelmat luovuuteen, innovointiin ja yrittäjyyteen;
- asettaa osaamiseen liittyvät menot etusijalle muun muassa käyttämällä verokannustimia ja muita rahoitusvälineitä yksityisten T&K-investointien lisäämiseksi.

Lippulaivahanke: Nuoret liikkeellä (Youth on the move)

Päämääränä on parantaa eurooppalaisten korkea-asteen oppilaitosten tasoa ja kansainvälistä houkuttelevuutta sekä parantaa koulutuksen ja opetuksen laatua EU:ssa kaikilla tasoilla yhdistäen sekä huipputaiteen että tasa-arvo edistämällä opiskelijoiden ja harjoittelijoiden liikkuvuutta. Päämääränä on myös parantaa nuorten työllisyystilannetta.

EU:n tasolla komissio aikoo

- yhdistää ja parantaa EU:n liikkuvuusohjelmia ja korkeakouluille ja tutkijoille suunnattuja ohjelmia (kuten Erasmus, Erasmus Mundus, Tempus ja Marie Curie) sekä niveltää ne kansallisiin ohjelmiin ja resursseihin;

- viedä eteenpäin korkea-asteen koulutuksen uudistamista (opintosuunnitelmat, hallinto ja rahoitus) muun muassa suorittamalla yliopiston suoriutumisen ja koulutustulosten vertailuanalyysjä maailmanlaajuisessa kontekstissa;
- tutkia tapoja edistää yrittäjyyttä korkeasti koulutettujen nuorten liikkuvuusohjelmien avulla;
- edistää epävirallisen ja arkioppimisen tunnustamista;
- ottaa käyttöön nuorten työllistämispuitteet, joissa hahmotellaan toimia nuorisotyöttömyyden vähentämiseksi; jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten kanssa on tarkoitus edistää nuorten pääsyä työmarkkinoille oppisopimuskoulutuksen, harjoittelujaksojen tai muunlaisen työkokemuksen avulla, muun muassa ohjelmalla ("Eka Eures-työpaikka"), jonka avulla pyritään lisäämään nuorten työllistymismahdollisuuksia edistämällä liikkuvuutta kaikkialla EU:ssa.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- varmistaa tehokas investoiminen koulutusjärjestelmiin kaikilla tasoilla (esikoulusta korkea-asteen koulutukseen);
- parantaa koulutustuloksia toteuttamalla kussakin segmentissä (esikoulu, peruskoulun ala-aste ja yläaste, ammattikoulu ja korkea-aste) toimia yhdenmukaista lähestymistapaa noudattaen ja ottaen huomioon keskeiset kompetenssit ja pyrkien vähentämään koulunkäynnin varhaista keskeyttämistä;
- lisätä koulutusjärjestelmien avoimuutta ja merkitystä luomalla kansalliset tutkintojen viitekehykset ja suuntaamalla oppimistulokset paremmin työmarkkinoiden tarpeita vastaaviksi;
- parantaa nuorten pääsyä työmarkkinoille integroiduin toimin, joihin kuuluu muun muassa ohjausta, neuvontaa ja työharjoittelua.

Lippulaivahanke: Eurooppalainen digitaalistrategia

Päämääränä on saada kestäviä taloudellisia ja sosiaalisia etuja nopeisiin ja ultranopeisiin internetyhteyksiin ja yhteentoimiviin sovelluksiin perustuvilla verkkopalvelujen ja -sisältöjen sisämarkkinoilla, joilla laajakaistayhteys on kaikkien ulottuvilla vuoteen 2013 mennessä ja paljon nopeammat (30 Mb/s tai enemmän) internetyhteydet vuoteen 2020 mennessä ja vähintään 50 prosentilla eurooppalaisista kotitalouksista on internetyhteys, jossa tiedonsiirtonopeus on yli 100 Mb/s.

EU:n tasolla komissio aikoo

- tarjota vakaat oikeudelliset puitteet, jotka kannustavat investoimaan avoimeen ja kilpailukykyiseen internetinfrastruktuuriin ja siihen liittyviin palveluihin;
- kehittää tehokkaan taajuuspolitiikan;
- helpottaa EU:n rakennerahastojen käyttöä näiden asioiden ajamiseen;
- luoda verkkosisällöille ja -palveluille todelliset sisämarkkinat (eli rajattomat ja turvalliset verkkopalvelujen ja digitaalisten sisältöjen EU-markkinat, joilla vallitsee voimakas luottamus, tasapainoinen sääntelykehys, johon kuuluu selvyytys oikeuksien hallinnasta, usean maan kattavien lisenssien edistäminen, asianmukainen suoja ja asianmukaiset korvaukset oikeuksienhaltijoille ja aktiivinen tuki Euroopan rikkaan kulttuuriperinnön digitoimiseksi) ja muokata internetin globaalia hallintaa;
- uudistaa tutkimus- ja innovointirahastoja ja lisätä tukea tieto- ja viestintäteknikan alalla, jotta Euroopan teknologista osaamista voidaan vahvistaa keskeisillä strategisilla aloilla ja luoda voimakkaasti kasvaville pk-yrityksille edellytykset olla nousevien markkinoiden kärjessä sekä kannustaa tieto- ja viestintäteknikan innovaatioihin kaikilla teollisuuden aloilla;
- edistää internetin saamista kaikkien Euroopan kansalaisten ulottuville ja käyttöön, erityisesti toteuttamalla toimia digitaalisen lukutaidon ja esteettömyyden tukemiseksi.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- laatia nopeita internetyhteyksiä koskevia toimintastrategioita ja kohdistaa julkisia varoja, rakennerahastovarot mukaan lukien, alueille, joilla kaikkialle ei saada nopeita yhteyksiä yksityisin investoinnein;
- luoda oikeudelliset puitteet julkisten töiden koordinoinnille, jotta verkon rakentamisen kustannuksia voidaan vähentää;
- edistää nykyaikaisten helppopääsyisten verkkopalvelujen käyttöä (esim. hallinto, terveyspalvelut, älykäs koti, digitaaliset taidot, turvallisuus).

Kestävä kasvu – resurssitehokkaamman, vihreämmän ja kilpailukykyisemmän talouden edistäminen

Kestävällä kasvulla tarkoitetaan, että rakennetaan resurssitehokas, kestävä ja kilpailukykyinen talous, hyödynnetään Euroopan johtajuutta kilpailussa uusien prosessien ja teknologioiden kehittämiseksi, vihreä teknologia mukaan lukien, nopeutetaan tieto- ja viestintäteknologiaa käyttävien älykkäiden verkkojen laajentamista, hyödynnetään EU:n laajuisia verkkoja ja vahvistetaan yritystemme kilpailuetuja erityisesti tehdasteollisuudessa ja pk-yrityksissä sekä auttamalla kuluttajia arvostamaan resurssitehokkuutta. Tällainen lähestymistapa auttaa EU:ta menestymään vähähiilisessä niukkojen resurssien maailmassa ja estää samalla ympäristön tilan heikkenemistä, luonnon monimuotoisuuden katoamista ja resurssien kestäväntöntä käyttöä. Se edistää myös taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta.

Euroopan on toimittava:

- Kilpailukyky: EU on vaurastunut kaupalla: sekä maailmanlaajuisella viennillä että raaka-aineiden ja valmiiden tuotteiden tuonnilla. Vientimarkkinoihin ja yhä useampiin tuotantopanoksiin kohdistuu kovia paineita, joten meidän on parannettava kilpailukykyämme tärkeimpiin kauppakumppaneihimme nähden nostamalla tuottavuutta. Meidän on puututtava suhteelliseen kilpailukykyyn euroalueella ja EU:ssa laajemmin. EU oli pitkälti ensimmäisenä liikkeellä etsimässä vihreitä ratkaisuja, mutta tärkeät kilpailijat, erityisesti Kiina ja Pohjois-Amerikka, kurovat saavutettua etumatkaa kiinni. EU:n pitäisi säilyttää johtoasemansa vihreän teknologian markkinoilla keinona varmistaa resurssitehokkuus kaikkialla taloudessa ja samalla poistaa pullonkaulat keskeisistä verkkoinfrastruktuureista lisäten sillä tavoin teollisuutemme kilpailukykyä.
- Ilmastonmuutoksen torjunta: Ilmastotavoitteiden saavuttaminen merkitsee, että päästöjä on vähennettävä alkaneella vuosikymmenellä huomattavasti nopeammin kuin päättyneellä vuosikymmenellä ja että uusien teknologioiden, kuten hiilidioksidin talteenoton ja sitomisen, mahdollisuuksia on hyödynnettävä täysimääräisesti. Resurssitehokkuuden parantaminen auttaisi rajoittamaan päästöjä huomattavasti, säästäisi rahaa ja edistäisi talouskasvua. Tämä koskee kaikkia talouden aloja, ei pelkästään niitä, joilla on runsaasti päästöjä. Meidän on myös vahvistettava talouksiemme kykyä kestää ilmastouhkia ja lisättävä valmiuksiamme ehkäistä katastrofeja ja vastata niihin.
- Puhdas ja tehokas energia: Energiatavoitteidemme saavuttaminen voisi johtaa vuoteen 2020 mennessä 60 miljardin euron vähennykseen öljyn ja kaasun tuonnissa. Kyse ei ole pelkästään rahan säästämisestä, vaan tämä on energiavarmuutemme vuoksi tärkeää. Edistyminen Euroopan energiemarkkinoiden yhdentämisessä voi lisätä BKT:ta 0,6–0,8 prosenttia. Jos EU:n tavoite tuottaa 20 prosenttia energiasta uusiutuvista lähteistä

saavutetaan, pelkästään sillä voidaan luoda yli 600 000 työpaikkaa. Kun tähän lisätään tavoite parantaa energiatehokkuutta 20 prosenttia, puhutaan yli miljoonasta uudesta työpaikasta.

Tähän prioriteettiin kuuluvat toimet edellyttävät, että täytämme päästöjen vähennyssitoumuksemme sillä tavoin, että edut ovat mahdollisimman suuret ja kulut mahdollisimman pienet, esimerkiksi levittämällä innovatiivisia teknisiä sovelluksia. Lisäksi meidän pitäisi pyrkiä irrottamaan kasvu energian käytöstä ja muuttua resurssitehokkaammaksi taloudeksi. Sen lisäksi, että tästä olisi Euroopalle kilpailuetua, myös riippuvuus ulkomaisista raaka-aineiden lähteistä vähenisi.

Lippulaivahanke: Resurssitehokas Eurooppa

Päämääränä on tukea siirtymistä resurssitehokkaaseen ja vähähiiliseen talouteen, joka käyttää kaikkia resurssejaan tehokkaasti. Päämääränä on irrottaa talouskasvu resurssien ja energian käytöstä, vähentää hiilidioksidipäästöjä, parantaa kilpailukykyä ja lisätä energiavarmuutta.

EU:n tasolla komissio aikoo

- hyödyntää EU:n rahoitusvälineitä (esim. maaseudun kehittämiseen tarkoitettuja välineitä, rakennerahastoja, T&K-puiteohjelmaa, Euroopan laajuisia verkkoja, EIP:tä) osana johdonmukaista rahoitusstrategiaa, jossa saatetaan yhteen EU:n ja jäsenvaltioiden julkista ja yksityistä rahoitusta;
- parantaa puitteita markkinalähtöisten välineiden käytölle (esim. päästökauppa, energiaverotuksen tarkistus, valtiontukipuitteet, kannustus vihreiden julkisten hankintojen laajempaan käyttöön);
- tehdä ehdotuksia liikenteen alan uudistamiseksi ja hiilen määrän vähentämiseksi, jolloin kilpailukyky lisääntyy; tämä voidaan tehdä yhdistämällä erilaisia toimenpiteitä, esim. infrastruktuuritoimenpiteitä, kuten sähköisen liikkuvuuden verkkoinfrastruktuurien varhainen käyttöönotto, älykäs liikenteenhallinta, logistiikan parantaminen, maantiekulkuneuvojen, lentoliikenteen ja merenkulun hiilidioksidipäästöjen vähentäminen sekä mittavan eurooppalaisen ”vihreä auto” -hankkeen käynnistäminen, jolloin voitaisiin edistää uutta teknologiaa, sähkö- ja hybridi-autot mukaan lukien, yhdistämällä tutkimus, yhteisten standardien asettaminen ja tarvittavan infrastruktuurien kehittäminen;
- nopeuttaa strategisten, runsaasti eurooppalaista lisäarvoa tuovien hankkeiden toteuttamista kriittisten pullonkaulojen poistamiseksi erityisesti rajayhteyksiltä ja intermodaalisista solmukohdista (kaupungit, satamat, logistiset rajapinnat);
- saada energian sisämarkkinat valmiiksi ja toteuttaa strategisen energiateknologiasuunnitelman pitäen etusijalla myös uusiutuvien energianlähteiden edistämistä sisämarkkinoilla;
- esittää hankkeen, jolla parannetaan eurooppalaisia verkkoja, Euroopan laajuiset energiaverkot mukaan lukien, niin että niistä tulee eurooppalainen superverkko, ja luodaan älykkäitä verkkoja, joihin erityisesti uusiutuvia energianlähteitä liitetään (rakennerahastojen ja EIP:n tuella); tähän kuuluu myös EU:lle strategisesti huomattavan tärkeiden infrastruktuurihankkeiden edistäminen Itämeren, Balkanin, Välimeren ja Euraasian alueella;
- hyväksyä ja toteuttaa energiatehokkuuden tarkistetun toimintasuunnitelman ja edistää huomattavaa resurssitehokkuusohjelmaa (jolla tuetaan pk-yrityksiä ja kotitalouksia) rakennerahastovaroilla ja muilla varoilla, jotta voitaisiin saada uutta rahoitusta olemassa olevien erittäin onnistuneiden innovatiivisten investointisuunnitelmamallien avulla; tällä tavoin pyritään muuttamaan kulutus- ja tuotantomalleja;
- luoda vision niistä rakenteellisista ja teknologisista muutoksista, joita tarvitaan siirryttäessä vuoteen 2050 mennessä vähähiiliseen, resurssitehokkaaseen ja ilmastonmuutokseen sopeutuvaan talouteen, jossa EU:n on mahdollista saavuttaa päästöjen vähentämistä ja luonnon monimuotoisuutta koskevat tavoitteensa; tähän kuuluu katastrofien ehkäisy ja niihin vastaaminen, koheesiopolitiikan, maatalous- ja maaseudun kehittämissuunnitelman sekä meripolitiikkojen valjastaminen ilmastonmuutoksen torjuntaan, erityisesti resurssien tehokkaampaan käyttöön perustuvilla sopeuttamistoimenpiteillä, jotka parantavat osaltaan myös maailmanlaajuisia elintarviketurvaa.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- poistaa ympäristön kannalta haitalliset tuet ja rajoittaa poikkeukset niihin, joilla on sosiaalisia erityistarpeita;
- hyödyntää tuotanto- ja kulutustapojen sopeuttamisessa markkinalähtöisiä välineitä, kuten verokannustimia ja julkisia hankintoja;
- kehittää älykästä, tasokkaampaa ja täysin yhteenliitettyä liikenne- ja energiainfrastruktuuria ja hyödyntää tieto- ja viestintätekniikkaa täysimääräisesti;
- varmistaa EU:n ydinverkon sisällä, että infrastruktuurihankkeet, jotka vaikuttavat ratkaisevasti koko EU:n liikennejärjestelmän tehokkuuteen, toteutetaan koordinoitusti;
- asettaa painopiste kaupunkiliikenteeseen, jossa suurin osa ruuhkista ja päästöistä syntyy;
- käyttää sääntelyä luomalla suoritusstandardeja ja markkinalähtöisiä välineitä, kuten verotus, tuet ja julkiset hankinnat, joilla vähennetään energian ja resurssien käyttöä, ja käyttää rakennerahastoja julkisten rakennusten energiatehokkuuden parantamiseen ja kierrätyksen tehostamiseen;
- lisätä sellaisten energiansäästövälineiden houkuttelevuutta, jotka voisivat lisätä tehokkuutta energiaintensiivisillä aloilla, kuten tieto- ja viestintätekniikan käyttöön perustuvat välineet.

Lippulaivahanke: Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka

Taluskriisi on koetellut teollisuutta ja etenkin pk-yrityksiä. Kaikilla sektoreilla on haasteena globalisaatio ja tuotantoprosessien ja tuotteiden sopeuttaminen vähähiiliseen talouteen. Näiden haasteiden vaikutus on eri sektoreilla erilainen. Jotkut sektorit saattavat joutua ”keksimään itsensä uudelleen”, kun taas toisille haasteet merkitsevät uusia liiketoimintamahdollisuuksia. Komissio tekee läheistä yhteistyötä eri sidosryhmien kanssa (teollisuus, ammattiliitot, tiedeyhteisö, kansalaisjärjestöt ja kuluttajajärjestöt) ja laatii puitteet uudenaikaiselle teollisuuspolitiikalle, jolla tuetaan yrittäjyyttä, ohjataan ja autetaan teollisuutta, jotta se pystyy vastaamaan näihin haasteisiin, edistetään Euroopan alkutuotannon, teollisuuden ja palveluelinkeinojen kilpailukykyä ja autetaan niitä hyödyntämään globalisaation ja vihreän talouden mahdollisuuksia. Teollisuuspolitiikan puitteissa käsitellään yhä kansainvälisemmän arvoketjun kaikkia osatekijöitä raaka-aineiden saannista myynnin jälkeisiin palveluihin.

EU:n tasolla komissio aikoo

- luoda teollisuuspolitiikan, joka tarjoaa parhaat olosuhteet säilyttää Euroopassa vahva, kilpailukykyinen ja monipuolinen teollinen perusta ja kehittää sitä ja jolla tuetaan tehdasteollisuuden energia- ja resurssitehokkuuden lisäämistä;
- kehittää horisontaalinen lähestymistapa, jossa yhdistetään erilaisia välineitä (esim. ns. järkevää sääntelyä, uudistettuja julkisia hankintoja, kilpailusääntöjä sekä standardointia);
- parantaa liiketoimintaympäristöä, erityisesti pk-yritysten osalta, muun muassa vähentämällä liiketoimintakustannuksia Euroopassa, edistämällä klustereiden muodostumista ja parantamalla kohtuuhintaisen rahoituksen saantia;
- edistää vaikeuksissa olevien alojen rakenneuudistusta kohti tulevaisuuden toimintaa muun muassa sijoittamalla nopeasti osaamista nouseville voimakkaan kasvun aloille ja markkinoille ja käyttämällä EU:n valtiontukijärjestelmän ja/tai globalisaatioon mukautumista tukevan eurooppalaisen rahaston tukea;
- edistää sellaisten teknologioiden ja tuotantomenetelmien käyttöä, jotka vähentävät luonnonvarojen käyttöä ja lisäävät investointeja EU:n olemassa oleviin luonnonvaroihin;
- edistää pk-yritysten kansainvälistymistä;
- varmistaa, että liikenne- ja logistiikkaverkot tarjoavat teollisuudelle kaikkialla unionissa tehokkaan pääsyn sisämarkkinoille ja niitä ympäröiville kansainvälisille markkinoille;
- kehittää tehokkaan avaruuspolitiikan, joka tarjoaa välineet vastata joihinkin keskeisiin maailmanlaajuisiin haasteisiin, ja erityisesti saada tuloksia Galileosta ja ympäristön ja turvallisuuden maailmanlaajuisesta seurannasta (GMES);

- parantaa Euroopan matkailualan kilpailukykyä;
- tarkistaa sääntelyä, jotta voidaan tukea palvelu- ja teollisuusalojen resurssitehokkuuden lisäämistä, johon kuuluu myös tehokkaampi kierrätys; parantaa eurooppalaista standardointimenettelyä, jotta eurooppalaiset ja kansainväliset standardit palvelisivat Euroopan teollisuuden pitkän aikavälin kilpailukykyä; tähän kuuluu myös keskeisten perusteknologioiden kaupallistamisen ja omaksumisen edistäminen;
- uudistaa EU:n strategiaa, jolla edistetään yritysten yhteiskuntavastuuta, joka on työntekijöiden ja kuluttajien pitkäaikaisen luottamuksen takaamisessa keskeinen tekijä.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- parantaa liiketoimintaympäristöä erityisesti innovatiivisten pk-yritysten osalta muun muassa julkisin hankinnoin, jotka tukevat innovaatiokannustimia;
- parantaa immateriaalioikeuksien noudattamisen edellytyksiä;
- vähentää yrityksiin kohdistuvia hallinnollisia rasituksia ja parantaa yrityslainsäädännön laatua;
- tehdä läheistä yhteistyötä eri sidosryhmien kanssa (teollisuus, ammattiliitot, tiedeyhteisö, kansalaisjärjestöt ja kuluttajajärjestöt) pullonkaulojen löytämiseksi ja yhteisen analyysin tekemiseksi siitä, miten voidaan säilyttää vahva teollinen ja osaamis pohja sekä saattaa EU asemaan, jossa se voi johtaa maailmanlaajuisia kestävä kehitystä.

Osallistava kasvu – taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta lisäävä korkean työllisyyden talous

Osallistava talous tarkoittaa, että ihmisille annetaan uusia mahdollisuuksia edistämällä korkeaa työllisyyttä, panostamalla osaamiseen, torjumalla köyhyyttä ja uudistamalla työmarkkinoita, koulutusta ja sosiaaliturvajärjestelmiä niin, että ihmisiä voidaan auttaa ennakoimaan ja hallitsemaan muutosta ja voidaan rakentaa osallistava yhteiskunta. On myös olennaista, että talouskasvun edut leviävät kaikkialle unioniin, myös syrjäisimmille alueille, jotta alueellinen yhteenkuuluvuus vahvistuu. Kyse on siitä, että kaikille on tarjolla mahdollisuuksia koko elämän ajan. Euroopan on hyödynnettävä työvoimapotentialinsa täysimääräisesti, jotta se voi vastata väestön ikääntymisen ja kasvavan maailmanlaajuisen kilpailun mukanaan tuomiin haasteisiin. Tarvitaan sukupuolten tasa-arvoa edistäviä toimia, joilla voidaan lisätä osallistumista työvoimaan ja lisätä tällä tavoin kasvua ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Euroopan on toimittava:

- Työllisyys: Väestönmuutoksen vuoksi työvoimamme määrä pienenee. Tällä hetkellä vain kaksi kolmasosaa työikäisestä väestöstä on työllisiä, kun Yhdysvalloissa ja Japanissa työllisiä on yli 70 prosenttia. Naisten ja vanhempien työntekijöiden työllisyysaste on erityisen alhainen. Kriisi on koetellut erityisen raskaasti nuoria, joiden työttömyysaste on yli 21 prosenttia. On suuri vaara, että ihmiset, joilla on vain vähäiset yhteydet työelämään tai niitä ei ole lainkaan, putoavat pois työmarkkinoilta.
- Koulutus: Noin 80 miljoonalla ihmisellä on peruskoulutus tai ei sitäkään, mutta elinikäisestä oppimisesta hyötyvät eniten ne, joilla on enemmän koulutusta. Vuoteen 2020 mennessä korkeaa koulutustasoa edellyttäviä työpaikkoja on 16 miljoonaa enemmän, kun taas niiden työpaikkojen määrä, joissa työntekijältä ei edellytetä koulutusta, vähenee 12 miljoonalla. Myös työurien pidentäminen edellyttää mahdollisuutta hankkia ja kehittää osaamista koko eliniän.

- Köyhyyden torjunta: Ennen kriisiä köyhyys uhkasi 80:tä miljoonaa ihmistä. Heistä 19 miljoonaa on lapsia. Työssä käyvistä 8 prosenttia ei ansaitse niin paljon, että heidän tulonsa ylittäisivät köyhyysrajan. Työttömiä köyhyys uhkaa erityisesti.

Tähän prioriteettiin liittyvät toimet edellyttävät uudistamista ja työllisyys- ja koulutuspolitiikkamme sekä sosiaaliturvajärjestelmien vahvistamista lisäämällä osallistumista työmarkkinoille, vähentämällä rakenteellista työttömyyttä ja lisäämällä yritysten yhteiskuntavastuuta. Päivähoitopalvelut ja muut hoivapalvelut ovat tässä merkittäviä. Joustoturvaperiaatteiden toteuttaminen ja ihmisten mahdollisuus hankkia uusia taitoja, joilla he voivat sopeutua uusiin olosuhteisiin ja mahdollisesti vaihtaa uraa, ovat keskeisiä. Jotta kaikki voisivat hyötyä kasvusta, tarvitaan mittavia toimia köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseksi ja terveydellisen epätasa-arvon vähentämiseksi. Yhtä tärkeää on, että pystymme tukemaan väestön ikääntymistä terveenä ja aktiivisena, jotta sosiaalinen yhteenkuuluvuus ja korkeampi tuottavuus on mahdollista.

Lippulaivahanke: Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma

Päämääränä on luoda edellytykset työmarkkinoiden uudistamiselle ja lisätä työllisyyttä sekä varmistaa sosiaalisten malliemme kestävyys. Ihmisiä on voimaannutettava antamalla heille mahdollisuus hankkia uutta osaamista, jolla nykyinen ja tuleva työvoima voi sopeutua uusiin olosuhteisiin ja mahdollisiin uranvaihdoksiin, työttömyys vähenee ja työvoiman tuottavuus kasvaa.

EU:n tasolla komissio aikoo

- määrittää ja toteuttaa joustoturvaohjelman toisen vaiheen yhdessä eurooppalaisten työmarkkinaosapuolten kanssa, jotta voidaan määrittää keinoja, joilla talouden siirtymiä voidaan hallita paremmin sekä torjua työttömyyttä ja nostaa työvoimaosuuksia;
- mukauttaa säädöksiä niin, että ne vastaavat työelämän muutoksia (esim. työaika, työskentelypaikka) ja uusia työterveys- ja työturvallisuusriskejä, järkevän sääntelyn periaatteita noudattaen;
- helpottaa ja edistää EU:n sisäistä työvoiman liikkuvuutta ja saattaa työvoiman kysynnän ja tarjonnan vastaamaan paremmin toisiaan rakennerahastojen, erityisesti Euroopan sosiaalirahaston (ESR), asianmukaisella taloudellisella tuella sekä edistää tulevaisuuteen suuntautuvaa ja kattavaa työvoiman muuttoliikettä, joka vastaisi joustavasti työmarkkinoiden prioriteetteihin ja tarpeisiin;
- vahvistaa työmarkkinaosapuolten valmiuksia ja hyödyntää täysimääräisesti mahdollisuuksia ratkaista ongelmia työmarkkinaosapuolten välisellä vuoropuhelulla kaikilla tasoilla (EU, kansallinen/alueellinen, toimiala, yritys) sekä edistää yhteistyön vahvistamista työmarkkinalaitosten välillä, jäsenvaltioiden julkiset työvoimapalvelut mukaan lukien;
- antaa vahvan sysäyksen kaikki sidosryhmät kattavan koulutusyhteistyön strategisille puitteille; tämän pitäisi johtaa elinikäisen oppimisen periaatteiden toteuttamiseen (yhteistyössä jäsenvaltioiden, työmarkkinaosapuolten ja asiantuntijoiden kanssa) muun muassa eri koulutusalojen ja -asteiden välisten joustavien oppimispolkujen avulla ja vahvistamalla ammattikoulutuksen houkuttelevuutta; Euroopan tason työmarkkinaosapuolten kanssa olisi neuvoteltava siinä tarkoituksessa, että ne kehittäisivät tästä oman hankkeen;
- varmistaa, että yleisen, ammatillisen, korkea- ja aikuiskoulutuksen avulla voidaan hankkia yleisesti tunnustettu opintojen jatkamisen tai työmarkkinoiden edellyttämä pätevyys, ja kehittää koulutusta ja työelämää varten yhteisen kielen ja työkalun: eurooppalaisen taito-, osaamis- ja ammattiluokittelun (European Skills, Competences and Occupations framework, ESCO).

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- toteuttaa kansalliset joustoturvasuunnitelmat, kuten Eurooppa-neuvostossa on sovittu, vähentää työmarkkinoiden segmentoitumista, helpottaa siirtymistä työelämään ja helpottaa työ- ja perhe-elämän yhteensovittamista;
- tarkastella ja säännöllisesti seurata vero- ja etuusjärjestelmien tehokkuutta työnteon kannattavuuden näkökulmasta keskittyen erityisesti niihin, joilla on alhainen koulutustaso, ja poistaa toimenpiteitä, jotka estävät itsenäistä ammatinharjoittamista;
- edistää uusia tapoja tasapainottaa työ ja vapaa-aika ja tukea aktiivista ikääntymistä sekä parantaa sukupuolten tasa-arvoa;
- edistää ja seurata työmarkkinaosapuolten välisen vuoropuhelun tulosten toteutumista;
- antaa vahva sysäys eurooppalaisen tutkintojen viitekehyksen toteuttamiseen perustamalla kansallisia tutkintojen viitekehyksiä;
- varmistaa, että yleisen, ammatillisen, korkea- ja aikuiskoulutuksen sekä epävirallisen ja arkioppimisen avulla voidaan hankkia yleisesti tunnustettu opintojen jatkamisen tai työmarkkinoiden edellyttämä pätevyys;
- luoda kumppanuussuhteita koulutustahojen ja työelämän välille, erityisesti ottamalla työmarkkinaosapuolet mukaan koulutustarjonnan suunnitteluun.

Lippulaivahanke: Euroopan köyhydentorjuntafoorumi

Päämääränä on varmistaa taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus hyödyntäen Euroopan köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen teemavuotta lisäämällä tietoisuutta ja tunnustamalla köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä kokevien perusoikeudet niin, että he voivat elää arvokkaasti ja osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan.

EU:n tasolla komissio aikoo

- muuntaa sosiaalisen syrjäytymisen ja sosiaalisen suojelun avoimen koordinaation menetelmän yhteistyön, vertaisarviointien ja käytäntöjenvaihdon foorumiksi sekä välineeksi, jolla edistetään julkisten ja yksityisten toimijoiden sitoutumista sosiaalisen syrjäytymisen vähentämiseen ja konkreettiseen toimintaan, muun muassa rakennerahastojen, erityisesti ESR:n, kohdennetulla tuella;
- suunnitella ja toteuttaa ohjelmia, joilla edistetään kaikkein haavoittuvimpia koskevia sosiaalisia innovaatioita, erityisesti tarjoamalla innovatiivisia koulutus- ja työllistymismahdollisuuksia vähäosaisille yhteisöille, torjutaan syrjintää (esim. vammaisten syrjintää) ja laaditaan uusi toimintasuunnitelma maahanmuuttajien kotouttamiseksi, jotta he voivat hyödyntää mahdollisuuksiaan täysimääräisesti;
- toteuttaa sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmien riittävyyden ja kestävyysarvioinnin ja määrittää keinoja, joilla voidaan varmistaa terveydenhoitopalvelujen parempi saatavuus.

Kansallisella tasolla jäsenvaltioiden on tarpeen:

- edistää kollektiivisen ja yksilöllisen vastuun jakamista köyhyyden ja sosiaalisen syrjäytymisen torjunnassa;
- määrittää ja toteuttaa toimenpiteitä, joilla puututaan erityisten riskiryhmien olosuhteisiin (esim. yksinhuoltajaperheet, vanhat naiset, vähemmistöt, romanit, vammaiset ja kodittomat);
- hyödyntää sosiaaliturva- ja eläkejärjestelmiään täysimääräisesti asianmukaisen toimeentulotuen ja terveydenhoidon varmistamiseksi.

3. PUUTTUVAT LENKIT JA PULLONKAULAT

Strategian tavoitteiden saavuttamisessa pitäisi hyödyntää EU:n kaikkia politiikanlohkoja, välineitä ja säädöksiä sekä rahoitusvälineitä. Komissio aikoo vahvistaa keskeisiä politiikkoja ja välineitä, kuten sisämarkkinoita, talousarviota ja EU:n ulkoista talouspolitiikkaa, niin että niissä keskitytään Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamiseen. Toimintaehdotukset, joilla varmistetaan keskeisten politiikkojen ja välineiden vaikutus strategiaan, ovat olennainen osa Eurooppa 2020 -strategiaa.

3.1. 2000-luvun sisämarkkinat

Vahvemmat, syvemmät ja laajemmat sisämarkkinat ovat kasvun ja työpaikkojen luomisen kannalta keskeiset. Sisämarkkinoiden suhteen on kuitenkin nähtävissä merkkejä yhdentymisväsymyksestä ja lumouksen haihtumisesta. Kriisi on lisännyt taloudellisen nationalismin houkutusta. Komission valppauden ja jäsenvaltioiden yhteisen vastuuntunnon ansiosta ajautuminen eriytymiseen on vältetty. Tarvitaan kuitenkin uutta potkua – aitoa poliittista sitoutumista – jotta sisämarkkinoiden yhentyminen voidaan käynnistää uudelleen hyväksymällä jäljempänä mainitut toimenpiteet nopeasti. Tällainen poliittinen sitoutuminen edellyttää erilaisten toimenpiteiden yhdistämistä sisämarkkinoiden aukkojen täyttämiseksi.

Yritykset ja kansalaiset kohtaavat päivittäin sen tosiasian, että sisämarkkinoiden oikeudellisesta olemassaolosta huolimatta valtioiden rajat ylittävissä kaupankäynnissä on edelleen pullonkauloja. Verkot eivät ole riittävästi yhteenliitettyjä, ja sisämarkkinasääntöjen täytäntöönpano on edelleen vaihtelevaa. Yritysten ja kansalaisten on usein edelleen toimittava 27 eri oikeusjärjestyksen kanssa, vaikka kyseessä olisi yksi ja sama liiketoimi. Kun meidän yrityksemme joutuvat edelleen päivittäin kohtaamaan pirstoutumisen ja sääntöjen erilaisuuden, niiden kiinalaiset, yhdysvaltalaiset ja japanilaiset kilpailijat voivat ottaa kaiken irti laajoista kotimarkkinoistaan.

Sisämarkkinat saivat alkunsa ennen internetin aikakautta, ennen kuin tieto- ja viestintäteknikasta tuli yksi tärkeimmistä kasvun vauhdittajista ja ennen kuin palveluista tuli niin hallitseva osa Euroopan taloutta. Uusien palvelujen (esim. sisällöt ja mediat, terveyspalvelut ja älykkäät energiamittarit) ilmaantuminen kertoo valtavista mahdollisuuksista, mutta Eurooppa voi hyödyntää näitä mahdollisuuksia ainoastaan, jos se pystyy pääsemään pirstaloituneisuudesta, joka tällä hetkellä estää kuluttajia ja yrityksiä käyttämästä verkkosisältöjä ja -palveluja.

Jotta sisämarkkinat voisivat palvella Eurooppa 2020 -tavoitteita, tarvitaan toimivat ja toisiinsa liitetyt markkinat, joilla kilpailu ja kuluttajien mahdollisuudet vauhdittavat kasvua ja innovointia. Avoimet palvelujen sisämarkkinat on luotava palveludirektiivin pohjalta varmistaen samalla, että kuluttajille tarjotaan laadukkaita palveluja. Palveludirektiivin täysimääräinen täytäntöönpano voisi lisätä palvelujen kauppaa 45 prosentilla ja suorita ulkomaisia sijoituksia 25 prosentilla, mikä merkitsisi 0,5–1,5 prosentin kasvua BKT:hen.

Pk-yritysten pääsyä sisämarkkinoille on parannettava. Yrittäjyyttä on kehitettävä konkreettisilla poliittisilla aloitteilla, joihin kuuluu yrityslainsäädännön yksinkertaistaminen (konkurssimenettelyt, yksityisen eurooppayhtiön säännöt jne.) ja aloitteet, jotka mahdollistavat yritystoiminnan aloittamisen uudelleen entisen yrityksen epäonnistuttua. Kansalaisille on annettava mahdollisuus osallistua sisämarkkinoihin täysimääräisesti. Tämä edellyttää, että parannetaan kansalaisten mahdollisuuksia ja luottamusta ostaa tavaroita ja palveluja yli rajojen, varsinkin verkkokaupan kautta.

Komissio varmistaa kilpailupolitiikan täytäntöönpanon avulla, että sisämarkkinat pysyvät avoimina markkinoina, joilla yrityksillä on yhtäläiset mahdollisuudet ja kansallinen protektionismi torjutaan. Kilpailupolitiikalla on enemmänkin annettavaa Eurooppa 2020 -tavoitteiden saavuttamisessa. Kilpailupolitiikalla huolehditaan, että markkinat tarjoavat oikean ympäristön innovoinnille esimerkiksi varmistamalla, että patenteja ja tekijänoikeuksia ei käytetä väärin. Markkinoiden väärinkäytön ja yritysten välisten, kilpailua estävien sopimusten torjuminen lisää luottamusta ja kannustaa innovointiin. Myös valtioneuvoston politiikalla voidaan vaikuttaa aktiivisesti ja myönteisesti Eurooppa 2020 -tavoitteisiin kannustamalla ja tukemalla innovatiivisempaa, tehokkaampaa ja vihreämpää teknologiaa koskevia hankkeita ja helpottamalla julkisen investointituen, riskipääoman ja tutkimus- ja kehitysrahoituksen saantia.

Komissio tulee ehdottamaan toimia sisämarkkinoiden pullonkaulojen torjumiseksi seuraavin keinoin:

- Vahvistetaan rakenteita, jotta sisämarkkinatoimenpiteet, kuten verkkosäätely, palveludirektiivi ja rahoitusmarkkinoiden lainsäädäntö- ja valvontapaketti, voidaan toteuttaa oikeaan aikaan ja oikealla tavalla, jotta ne tehokkaasti täytäntöön ja ratkaista mahdolliset ongelmat nopeasti.
- Viedään eteenpäin järkevän sääntelyn ohjelmaa, johon kuuluu asetusten laajempi käyttö direktiivien sijaan, olemassa olevan lainsäädännön jälkiarvioinnin käynnistäminen, markkinaseurannan jatkaminen, hallinnollisten rasitteiden vähentäminen, veroesteiden poistaminen, liiketoimintaympäristön parantaminen, erityisesti pk-yritysten osalta, ja yrittäjyyden tukeminen.
- Mukautetaan EU:n ja jäsenvaltioiden lainsäädäntö digitaaliaikaan, jotta voidaan edistää sisällön levittämistä niin, että kuluttajien ja yritysten luottamus on korkealla tasolla. Tämä edellyttää vastuukysymyksiä, takuita, toimituksia ja riitojenratkaisua koskevien sääntöjen päivittämistä.
- Tehdään sopimusten tekeminen muissa EU-maissa olevien kumppaneiden kanssa yrityksille ja kuluttajille helpommaksi ja edullisemmaksi, muun muassa tarjoamalla yhdenmukaisia ratkaisuja kuluttajasopimuksiksi, EU:n mallisopimuslausekkeita ja etenemällä kohti vapaaehtoista eurooppalaista sopimusoikeutta.
- Tehdään sopimusten täytäntöönpano ja tuomioistuimen päätösten ja asiakirjojen tunnustaminen muissa EU-maissa yrityksille ja kuluttajille helpommaksi ja edullisemmaksi.

3.2. Investointi kasvuun: koheesiopolitiikka ja EU:n talousarviomäärärahojen ja yksityisen rahoituksen käyttö

Taloudellinen, sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus on Eurooppa 2020 -strategian ytimessä. Yhteenkuuluvuuden avulla voidaan varmistaa, että kaikki energia ja kapasiteetti otetaan käyttöön ja keskitetään strategian prioriteettien ajamiseen. Koheesiopolitiikka ja siihen kuuluvat, jo itsessään tärkeät rakennerahastot ovat ne keskeiset toteutusmekanismit, joilla älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun prioriteetit saavutetaan jäsenvaltioissa ja alueilla.

Finanssikriisi on vaikuttanut merkittävästi eurooppalaisten yritysten ja jäsenvaltioiden hallitusten mahdollisuuksiin rahoittaa investointeja ja innovaatiohankkeita. Sääntely-ympäristö, jolla rahoitusmarkkinoista tehdään sekä toimivat että turvalliset, on keskeinen Eurooppa 2020 -

tavoitteiden saavuttamisessa. Euroopan on myös tehtävä kaikkensa saadakseen rahoituskeinonsa liikkeelle, avatakseen uusia uria yksityisen ja julkisen rahoituksen yhdistämiselle ja luodakseen tarvittavien investointien rahoittamiseen innovatiivisia välineitä, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuudet mukaan lukien. Euroopan investointipankki ja Euroopan investointirahasto voivat olla tukemassa ”hyvää kierrettä”, jossa innovointia ja yrittäjyyttä voidaan rahoittaa kannattavasti alkuvaiheen investoinneista pörssiin listautumiseen asti yhteistyössä niiden lukuisten julkisten aloitteiden ja ohjelmien kanssa, joita on jo käynnissä kansallisella tasolla.

Pitkän aikavälin kasvuprioriteetit on saatava näkymään myös EU:n monivuotisessa rahoituskehyksessä. Kun prioriteeteista on sovittu, komissio aikoo ottaa ne esiin seuraavaa monivuotista rahoituskehystä koskevilla ehdotuksillaan, jotka on määrä tehdä ensi vuonna. Ei pitäisi keskustella pelkästään rahoituksen tasosta, vaan myös siitä, miten eri rahoitusvälineet, kuten rakennerahastot, maatalouden ja maaseudun kehittämisen rahastot, tutkimuksen puiteohjelma ja kilpailukyvyyn ja innovoinnin puiteohjelma (CIP), pitäisi suunnitella, jotta Eurooppa 2020 -tavoitteet voidaan saavuttaa niin, että vaikutus on mahdollisimman suuri ja varmistetaan tehokkuus ja EU:n lisäarvo. On tärkeää löytää keinoja kasvattaa EU:n talousarviomäärärahojen vaikutusta. Pienuudestaan huolimatta niillä voi oikein kohdistettuina olla merkittävä katalyyttinen vaikutus.

Komissio aikoo ehdottaa toimia, joilla kehitetään innovatiivisia rahoitusratkaisuja Eurooppa 2020 -tavoitteiden tueksi seuraavin keinoin:

- Hyödynnetään täysimääräisesti mahdollisuudet parantaa olemassa olevien EU:n talousarviomäärärahojen vaikuttavuutta ja tehoa vahvistamalla priorisointia ja sovittamalla EU:n menot paremmin yhteen Eurooppa 2020 -tavoitteiden kanssa, jotta EU:n rahoitusvälineiden nykyinen pirstoutuneisuus voidaan korjata (esim. T&K ja innovointi, keskeiset infrastruktuuri-investoinnit valtioiden rajat ylittäviin verkkoihin ja vähähiilinen teknologia). Mahdollisuus varainhoitoasetuksen tarkistamiseen olisi myös hyödynnettävä kaikilta osin innovatiivisten rahoitusvälineiden mahdollisuuksien kehittämiseksi varmistuen samalla moitteeton varainhoito.
- Luodaan uusia rahoitusvälineitä, erityisesti yhteistyössä EIP:n/EIR:n ja yksityisen sektorin kanssa, ja vastataan yritysten tähän mennessä tyydyttämättömiin tarpeisiin. Komissio aikoo osana tulevaa tutkimus- ja innovointisuunnitelmaa koordinoida EIP:n/EIR:n kanssa hankkeen, jolla hankitaan lisäpääomaa innovatiivisten ja kasvavien yritysten rahoittamiseen.
- Tehdään tehokkaista riskipääomamarkkinoista todellisuutta ja tällä tavoin helpotetaan suuresti yritysten suoraa pääsyä pääomamarkkinoille ja tutkitaan kannustimia yksityisen sektorin rahastoille, jotka tarjoavat rahoitusta uusille yrityksille ja innovatiivisille pk-yrityksille.

3.3. Ulkopolitiikan välineiden hyödyntäminen

Maa- ja maatalouskasvu avaa uusia mahdollisuuksia eurooppalaisille viejille ja mahdollistaa elintärkeän tuonnin kilpailukykyisen saatavuuden. Euroopan kasvun edistämiseksi on hyödynnettävä kaikkia ulkoisen talouspolitiikan välineitä osallistamalla avoimille ja oikeudenmukaisille markkinoille kaikkialla maailmassa. Tämä koskee erilaisten sisäisten politiikkojemme (esim. energia, liikenne, maatalous, T&K) ulkoisia näkökohtia, mutta tämä pätee erityisesti kauppapolitiikan ja kansainvälisen makrotalouspolitiikan koordinointiin. Avoin Eurooppa, joka toimii sääntöihin perustuvissa kansainvälisissä puitteissa, on paras tapa hyödyntää

kasvua ja työllisyyttä edistävän globalisaation etuja. Samalla EU:n on pidettävä tehokkaammin puoliaan maailmannäyttämöllä ja otettava päärooli maailman tulevan talousjärjestyksen muokkaamisessa G20-ryhmässä sekä ajettava Euroopan etua käyttämällä aktiivisesti kaikkia käytössämme olevia työkaluja.

Osan siitä kasvusta, jota Euroopan on saatava aikaan alkaneella vuosikymmenellä, on tultava voimakkaasti kasvavista talouksista, sillä niiden keskiluokka kehittää ja tuo tavaroita ja palveluja, joissa Euroopan unionilla on suhteellinen etu. Maailman suurimpana kauppamahtina EU vaurastuu olemalla avoin maailmalle ja kiinnittämällä tarkasti huomiota siihen, mitä muut kehittyneet tai voimakkaasti kasvavat taloudet tekevät ennakoitakseen tulevia trendejä tai mukautuakseen niihin.

Jotta EU:n yrityksille, pk-yritykset mukaan lukien, voidaan turvata parempi pääsy markkinoille ja tasapuoliset toimintaedellytykset ulkoisiin kilpailijoihimme nähden, toimimisen WTO:ssa ja kahdenvälisesti pitäisi olla keskeinen tavoite. Lisäksi meidän pitäisi keskittää ja virtaviivaistaa sääntelyä koskevaa vuoropuhelua, erityisesti uusilla aloilla, kuten ilmasto ja vihreä kasvu, mahdollisuuksien mukaan laajentaa maailmanlaajuisia vaikutustamme edistämällä vastaavuutta, vastavuoroista tunnustamista ja lähentymistä keskeisissä sääntelykysymyksissä sekä sääntöjemme ja standardiemme omaksumista.

Eurooppa 2020 -strategia ei ole merkityksellinen pelkästään EU:n sisällä, vaan se voi tarjota myös ehdokasmaille ja naapurimaillemme huomattavia mahdollisuuksia ja auttaa niitä paremmin suuntaamaan omat uudistuksensa. Kun alue, jolla EU:n sääntöjä noudatetaan, laajenee, se tarjoaa mahdollisuuksia sekä EU:lle että sen naapureille.

Lisäksi yksi merkittävä lähivuosien tavoite on strategisten suhteiden luominen nopeasti kasvaviin talouksiin, jotta voidaan keskustella yhteisistä huolenaiheista, edistää sääntelyyn liittyvää ja muuta yhteistyötä sekä ratkaista kahdenvälisiä ongelmia. Näissä suhteissa rakenteiden on oltava joustavia, ja suhteita on hoidettava ennemminkin poliittisella kuin teknisellä tasolla.

Komissio laatii vuonna 2010 kauppastrategian vuoden 2020 Eurooppaa varten. Se koostuu muun muassa seuraavista:

- Painopisteenä käynnissä olevien monenvälisten ja kahdenvälisen kauppaneuvottelujen saaminen päätökseen, erityisesti sellaisten, jotka tarjoavat eniten taloudellisia mahdollisuuksia, ja voimassa olevien sopimusten täytäntöönpanon parantaminen keskittyen muihin kuin tulliin liittyviin kaupan esteisiin.
- Kaupankäyntimahdollisuuksia avaavat aloitteet tulevaisuuden aloilla, joita ovat esimerkiksi vihreät tuotteet ja teknologiat, korkean teknologian tavarat ja palvelut sekä kansainvälinen standardointi erityisesti kasvualueilla.
- Ehdotukset korkean tason strategisen vuoropuhelun käymiseksi keskeisten kumppanien kanssa, jotta voidaan keskustella strategisista kysymyksistä, joita ovat esimerkiksi markkinoille pääsy, sääntely, maailmantalouden epätasapaino, energia ja ilmastonmuutos, raaka-aineiden saatavuus, maailmanlaajuinen köyhyys, koulutus ja kehitys. Komissio aikoo myös tehdä työtä yhteistyön vahvistamiseksi Yhdysvaltojen kanssa transatlanttisessa talousneuvostossa ja Kiinan kanssa käytävän korkean tason talousvuoropuhelun vahvistamiseksi sekä syventää suhteitaan Japaniin ja Venäjään.

- Vuodesta 2011 lähtien vuosittain ennen kevään Eurooppa-neuvoston kokousta laadittava kaupan ja investointien esteitä koskeva raportti, jossa määritetään keinoja parantaa sääntely-ympäristöä ja EU:n yritysten pääsyä markkinoille.

EU on globaali toimija, joka ottaa kansainvälisen vastuunsa vakavasti. Se on luonut aitoa kumppanuutta kehitysmaiden kanssa köyhyyden poistamiseksi, kasvun edistämiseksi ja vuosittuhattavoitteiden saavuttamiseksi. Meillä on erityisen läheinen suhde Afrikkaan, ja meidän on tulevaisuudessa lisättävä panostusta tämän läheisen suhteen kehittämiseen. Tämä liittyy käynnissä oleviin laajempiin pyrkimyksiin lisätä kehitysapua, parantaa avustusohjelmiamme tehokkuutta erityisesti jäsenvaltioiden välisen tehokkaan työnjaon avulla ja saada kehitystavoitteet näkymään paremmin Euroopan unionin muissa politiikoissa.

4. KRIISISTÄ IRTAUTUMINEN: ENSIMMÄISET ASKELEET KOHTI 2020-LUKUA

Kriisin voittamiseksi on käytetty poliittisia välineitä määrätietoisesti ja laajamittaisesti. Finanssipolitiikalla on mahdollisuuksien mukaan ollut elvyttävä ja vastasyklinen rooli; korot laskettiin historiallisesti alhaisimmalle tasolle ja rahoitussektorin maksuvalmiutta lisättiin ennennäkemättömällä tavalla. Hallitukset tukivat pankkeja laajamittaisesti joko talletustakauksin, pääomapohjaa vahvistamalla tai ”siivoamalla” taseesta arvoltaan alentuneet omaisuuserät. Muita taloudenaloja on tuettu poikkeuksellisten, väliaikaisten valtioneuvon päätösten rajoissa. Kaikki nämä toimet olivat, ja ovat yhä, perusteltuja. Ne eivät kuitenkaan voi olla pysyviä. Julkinen velka ei voi olla loputtomiin korkealla tasolla. Eurooppa 2020 -tavoitteisiin pyrkimisen on perustuttava uskottavaan irtautumisstrategiaan sekä finanssi- ja rahapolitiikan osalta että hallitusten eri taloudenaloille ja erityisesti pankkialalle antaman suoran tuen osalta. Ajoitus on tärkeää, kun erilaisista toimista irtaudutaan. Vahvistettu talouspolitiikan koordinointi, erityisesti euroalueella, varmistanee, että kokonaisvaltainen irtautuminen onnistuu.

4.1. Uskottavan irtautumisstrategian määrittäminen

Koska talousnäkyymiin ja rahoitusalan haavoittuvuuteen liittyy edelleen epävarmuustekijöitä, tukitoimista pitäisi luopua vasta, kun talouden voidaan katsoa elpyvän itsestään ja kun rahoitusmarkkinoiden vakaus on palautunut⁴. Väliaikaisten kriisiin liittyvien toimenpiteiden lopettamisen pitäisi olla koordinoitua, ja siinä pitäisi ottaa huomioon mahdolliset kielteiset vaikutukset sekä jäsenvaltioiden välillä että politiikan välineiden välillä. Valtioneuvon päätökset pitäisi palauttaa, ja ensiksi pitäisi lopettaa väliaikaisten valtioneuvon päätösten voimassaolo. Tällaisessa koordinoitussa lähestymistavassa pitäisi noudattaa seuraavia periaatteita:

- Finanssipoliittisten kannustimien poistaminen pitäisi aloittaa heti, kun elpyminen on vakaalla pohjalla. Niiden poistaminen voi kuitenkin tapahtua eri maissa eri aikaan, minkä vuoksi tarvitaan pitkälle menevää koordinoitua Euroopan tasolla.
- Lyhytaikaisen työttömyystuen poistaminen pitäisi aloittaa vasta, kun BKT:n voidaan varmasti katsoa kääntyneen kasvuun ja työllisyys on, tavanomaisella viiveellä, alkanut kasvaa.

⁴ Eurooppa-neuvoston päätelmät 10.–11. joulukuuta 2009.

- Alakohtaiset tukijärjestelmät pitäisi poistaa varhaisessa vaiheessa, koska ne ovat kalliita ja niiden katsotaan pitkälti saavuttaneen tavoitteensa. Niillä voi myös olla sisämarkkinoita vääristäviä vaikutuksia.
- Rahoituksensaannin tukemista pitäisi jatkaa, kunnes on selviä merkkejä, että yritysten rahoitusehdot ovat pitkälti palanneet normaaleiksi.
- Rahoitusalan tukien poistamiseen, aloittaen valtiontakausjärjestelmistä, vaikuttaa talouden tila ylipäänsä ja erityisesti rahoitusjärjestelmän vakaus.

4.2. Rahoitusjärjestelmän uudistaminen

Lyhyen aikavälin keskeisenä prioriteettina on rahoitussektorin vakauttaminen ja tervehtyttäminen, jotta se voi rahoittaa reaali taloutta. Tämä edellyttää G20-sitoumusten kattavaa ja oikea-aikaista täytäntöönpanoa. Erityisesti seuraavat viisi tavoitetta on saavutettava:

- Sovitut rahoitusalan valvonnan uudistukset pannaan täytäntöön.
- Tukitaan sääntelyn aukot, lisätään läpinäkyvyyttä, vakautta ja vastuuvollisuutta erityisesti johdannaisten ja markkinoiden infrastruktuurin osalta.
- Saatetaan vakavaraisuus-, kirjanpito- ja kuluttajansuojasääntöjen vahvistaminen valmiiksi laatimalla eurooppalainen säännöstö, joka kattaa kaikki rahoitusalan toimijat ja markkinat asianmukaisella tavalla.
- Vahvistetaan rahoituslaitosten ohjausjärjestelmää, jotta voidaan puuttua finanssikriisin aikana havaittuihin heikkouksiin riskien tunnistamisessa ja hallinnassa.
- Käynnistetään kunnianhimoinen politiikka, jonka avulla voimme tulevaisuudessa paremmin ehkäistä ja tarvittaessa hallita mahdollista finanssikriisiä ja jossa selvitetään myös mahdollisuutta rahoitusalan asianmukaiseen osallistumiseen ottaen huomioon, että alalla on tämänhetkisessä kriisissä erityinen vastuu.

4.3. Pitkän aikavälin kasvuun tähtäävä älykäs julkisen talouden vakauttaminen

Koska julkisen talouden vakaus on ratkaiseva tekijä kestävä kasvun ja työllisyyden olosuhteiden palauttamisessa, tarvitsemme kokonaisvaltaisen strategian, jolla kriisistä irtaudutaan. Tähän kuuluu asteittainen luopuminen lyhytaikaisesta kriisituesta ja julkisen talouden kestävyttä ja potentiaalista kasvua lisäävien keskipitkän ja pidemmän aikavälin uudistusten käyttöönotto.

Vakaus- ja kasvusopimus tarjoaa puitteet finanssipoliittisille irtautumisstrategioille, ja jäsenvaltiot esittävät tällaisia strategioita vakaus- ja lähentymisohjelmissaan. Useimmissa maissa julkisen talouden vakauttamisen pitäisi käynnistyä vuonna 2011. Alijäämät pitäisi yleensä saada alle 3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuoteen 2013 mennessä. Joissakin maissa vakauttamisvaihe täytyy ehkä aloittaa aikaisemmin kuin vuonna 2011, jolloin väliaikaisen kriisituen poistaminen ja julkisen talouden vakauttaminen on toteutettava näissä tapauksissa samaan aikaan.

Jotta EU:n talouden kasvupotentiaalia ja yhteiskuntamalliemme kestävyttä voidaan tukea, julkisen talouden vakauttaminen vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa merkitsee priorisointia ja vaikeita valintoja. EU:n tason koordinointi voi auttaa jäsenvaltioita tässä tehtävässä ja auttaa puuttumaan heijastusvaikutuksiin. Myös valtion menojen rakenteella ja sisällöllä on merkitystä: julkisen

talouden vakauttamisohjelmissa pitäisi asettaa etusijalle kasvua lisäävät menoerät, kuten koulutus ja osaaminen, T&K ja innovointi sekä investointi verkkoihin, esim. nopeisiin internetyhteyksiin, energiaverkkoihin ja liikenneyhteyksiin, jotka ovat Eurooppa 2020 -strategian keskeisiä teemoja.

Budjetin tulopuolella on myös merkitystä, ja lisäksi tulo/verojärjestelmän laatuun pitäisi kiinnittää erityistä huomiota. Jos veroja täytyy nostaa, tähän pitäisi mahdollisuuksien mukaan yhdistää myös verojärjestelmien tekemien ”kasvuystävällisemmiksi”. Esimerkiksi työn verotuksen kiristämistä – työllisyyden kustannuksella, kuten aikaisemmin on tapahtunut – pitäisi välttää. Jäsenvaltioiden pitäisi ennemminkin pyrkiä siirtymään työn verottamisesta energia- ja ympäristöveroihin osana verojärjestelmien viherryttämistä.

Julkisen talouden vakauttamisen ja julkisen talouden pitkän aikavälin kestävyys on kuljettava käsi kädessä merkittävien rakenteellisten uudistusten kanssa, joita on toteutettava erityisesti eläke-, terveydenhuolto-, sosiaaliturva- ja koulutusjärjestelmien osalta. Julkishallinnon pitäisi hyödyntää tilanne ja lisätä tehokkuutta ja palvelun laatua. Julkisissa hankinnoissa on varmistettava julkisten varojen mahdollisimman tehokas käyttö, ja julkisten hankintojen markkinat on pidettävä avoimina EU:n laajuisesti.

4.4. Koordinointi talous- ja rahaliitossa

Yhteinen raha on suojannut valuuttakurssihäiriöiltä niitä jäsenvaltioita, joiden valuutta on euro. Kriisi on kuitenkin paljastanut, miten riippuvaisia euroalueen taloudet ovat toisistaan erityisesti rahoitussektorilla. Keskinäisen riippuvuuden vuoksi heijastusvaikutukset ovat todennäköisempiä. Erilainen suhdannekehitys johtaa joissakin tapauksissa kestäättömään valtion velkakertymään, mikä puolestaan koettelee yhteistä rahaa. Kriisin vuoksi jotkut euroalueen kohtaamista haasteista, kuten julkisen talouden ja potentiaalisen kasvun kestävyys sekä epätasapainon aiheuttama epävakaus ja erot kilpailukyvyssä, ovat tulleet suuremmiksi.

Näihin haasteisiin vastaaminen euroalueella on äärimmäisen tärkeää ja kiireellistä, jotta vakaus ja työllisyyttä luova kasvu voidaan turvata. Haasteisiin vastaaminen edellyttää vahvempaa ja tiiviimpää politiikan koordinoitua, johon kuuluu:

- Puitteet pidemmälle menevälle ja laajemmalle euroalueen maiden valvonnalle: budjettikurin vahvistamisen lisäksi makrotalouden epätasapainon ja kilpailukyvyyn kehittymisen pitäisi olla olennainen osa talouden seuranta, erityisesti jotta sopeuttamispolitiikka voidaan helpottaa.
- Puitteet, joilla voidaan puuttua koko euroalueen julkisen talouden vakauteen kohdistuviin välittömiin uhkiin.
- Euroalueen asianmukainen ulkoinen edustus, jotta maailmanlaajuisiin talous- ja finanssipoliittisiin haasteisiin voidaan vastata punnokkaasti.

Komissio aikoo tehdä ehdotuksia näiden ajatusten viemiseksi eteenpäin.

5. STRATEGIAN TOTEUTTAMINEN: VAHVEMPI OHJAUSJÄRJESTELMÄ

Muutosten aikaansaamiseksi Eurooppa 2020 -strategian on oltava kohdennetumpi ja sillä on oltava selkeät päämäärät ja läpinäkyvät kriteerit, joilla edistymistä arvioidaan. Tämä edellyttää vahvaa ohjausjärjestelmää, joka valjastaa käytössä olevat välineet oikea-aikaiseen ja tehokkaaseen täytäntöönpanoon.

5.1. Eurooppa 2020 -strategialle ehdotettu rakenne

Strategia pitäisi laatia temaattisen lähestymistavan ja kohdennetumman maakohtaisen valvonnan ympärille. Tässä voidaan hyödyntää jo olemassa olevia koordinoituvälineitä. Tarkennettuna kyse on seuraavista:

- **Temaattisessa lähestymistavassa** keskityttäisiin 2 jaksossa määritettyihin teemoihin ja erityisesti viiden yleistavoitteen saavuttamiseen. Tärkein väline on Eurooppa 2020 -ohjelma ja sen lippulaivahankkeet, jotka edellyttävät toimia sekä EU:n että jäsenvaltioiden tasolla (ks. 2 jakso ja liitteet 1 ja 2). Temaattisessa lähestymistavassa näkyy EU-ulottuvuus. Siinä näkyy selvästi myös jäsenvaltioiden talouksien keskinäinen riippuvuus. Se antaa paremmat mahdollisuudet valikoida konkreettisia hankkeita, joilla strategiaa viedään eteenpäin ja autetaan saavuttamaan EU:n ja jäsenvaltioiden yleistavoitteet.
- **Maakohtainen raportointi** auttaa saavuttamaan Eurooppa 2020 -tavoitteet. Se auttaa jäsenvaltioita määrittelemään ja toteuttamaan irtautumisstrategiansa, palauttamaan makrotalouden vakauden, huomaamaan kansalliset pullonkaulat ja palauttamaan kestävä kasvun ja julkisen talouden. Se ei koskisi vain finanssipolitiikkaa vaan myös keskeisiä makrotalouden kysymyksiä, jotka liittyvät kasvuun ja kilpailukykyyn (makrotalouden epätasapaino). Tällä tavoin on määrä varmistaa yhdenmukainen lähestymistapa politiikan suunnitteluun ja toteuttamiseen, mikä on tärkeää, jotta voidaan tukea niitä valintoja, joita jäsenvaltiot joutuvat tekemään tässä julkisen talouden tilanteessa. Erityistä huomiota kiinnitetään euroalueen toimintaan ja jäsenvaltioiden keskinäiseen riippuvuuteen.

Tätä varten Eurooppa 2020 -strategian ja vakaus- ja kasvusopimuksen raportointi ja arviointi toteutetaan samaan aikaan, jotta keinot ja tavoitteet voidaan saattaa yhteen. Välineet ja menettelyt pidetään kuitenkin erillisinä ja säilytetään vakaus- ja kasvusopimuksen loukkaamattomuus. Tämä merkitsee sitä, että vuotuiset vakaus- tai lähentymisohjelmat ja virtaviivaistetut uudistusohjelmat, jotka kukin jäsenvaltio laatii määrittääkseen toimenpiteet, raportoidakseen edistymisestä tavoitteissaan sekä keskeisistä rakenneuudistuksista, joilla niiden kasvun pullonkauloihin puututaan, laaditaan samaan aikaan. Näissä kahdessa ohjelmassa on syytä viitata toisiinsa, ja kumpikin ohjelma on esitettävä komissiolle ja muille jäsenvaltioille vuoden viimeisellä neljänneksellä. Euroopan järjestelmäriskikomitean (ESRB) pitäisi raportoida säännöllisesti makrotaloudellisista riskeistä. Nämä raportit ovat tärkeä osa kokonaisarviointia. Komissio arvioi ohjelmat ja raportoi edistymisestä niiden täytäntöönpanossa. Talous- ja rahaliiton haasteisiin kiinnitetään erityistä huomiota.

Eurooppa-neuvosto saa tällä tavoin kaiken päätöksentekoon tarvitsemansa tiedon. Se saa analyysin talous- ja työllisyystilanteesta, kokonaiskuvan julkisesta taloudesta, makrotalouden olosuhteista ja kunkin jäsenvaltion edistymisestä temaattisissa ohjelmissa, ja tältä pohjalta se tarkastelee EU:n talouden kokonaistilaa.

Yhdennetyt suuntaviivat

Eurooppa 2020 -strategia luodaan institutionaalisesti muutamissa yhdennetyissä Eurooppa 2020 -suuntaviivoissa (joissa yhdistyvät työllisyyden suuntaviivat ja talouspolitiikan laajat suuntaviivat), joilla korvataan nykyiset suuntaviivat, joita on 24. Nämä suuntaviivat heijastavat Eurooppa-neuvoston päätöksiä, ja niihin kootaan sovitut tavoitteet. Kun Euroopan parlamentti on perussopimuksen mukaisesti antanut työllisyysuuntaviivoista lausuntonsa, kesäkuun Eurooppa-neuvoston pitäisi vahvistaa ne poliittisesti ennen neuvoston hyväksyntää. Kun ne on hyväksytyt, ne

täytyisi pitää pitkälti muuttumattomina vuoteen 2014, jotta voidaan keskittyä niiden täytäntöönpanoon.

Poliittiset suositukset

Jäsenvaltioille annetaan poliittisia suosituksia sekä maakohtaisen raportoinnin yhteydessä että Eurooppa 2020 -strategian temaattisen lähestymistavan puitteissa. Maakohtaisessa valvonnassa ne annetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 nojalla lausuntoina vakaus/lähtymisohjelmista, ja niitä täydentävät talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen nojalla annettavat suositukset (121 artiklan 2 kohta). Temaattinen osa sisältää työllisyys-suositukset (148 artikla) ja maakohtaiset suositukset muista valikoiduista aiheista (esim. liiketoimintaympäristö, innovointi, sisämarkkinoiden toiminta ja energia/ilmastonmuutos). Nämä molemmat voitaisiin antaa myös edellä mainittuina talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen nojalla annettavina suosituksina sillä perusteella, että niillä on makrotaloudellisia vaikutuksia. Suositusten antaminen tässä muodossa auttaa myös varmistamaan makrotaloudellisten/finanssipoliittisten puitteiden ja temaattisten ohjelmien välisen johdonmukaisuuden.

Maakohtaiseen seurantaan kuuluvissa suosituksissa käsitellään kysymyksiä, joilla on huomattavia makrotaloudellisia ja julkistaloudellisia vaikutuksia, kun taas temaattiseen lähestymistapaan kuuluvissa suosituksissa annetaan mikrotaloudellisiin ja työllisyys-haasteisiin liittyviä täsmällisiä ohjeita. Suositukset ovat riittävän täsmällisiä ja yleensä niissä annetaan aikataulu, jonka puitteissa kyseisen jäsenvaltion odotetaan toimivan (esim. kaksi vuotta). Tämän jälkeen jäsenvaltio ilmoittaa, mitä toimia se aikoo toteuttaa suosituksen täytäntöönpanemiseksi. Jos jäsenvaltio ei ole määräaikaan mennessä noudattanut neuvoston suositusta riittävällä tavalla tai se harjoittaa ohjeiden vastaista politiikkaa, komissio voi antaa sille varoituksen (121 artiklan 4 kohta).

5.2. Työnjako

Yhteistyö on tavoitteiden saavuttamiseksi olennaista. Yhteenliittyvissä talouksissamme kasvu ja työllisyys palautuvat ainoastaan, jos kehitys kulkee kaikissa jäsenvaltioissa tähän suuntaan niiden erityisolosuhteet huomioon ottaen. Omistajuutta on korostettava. Eurooppa-neuvoston pitäisi antaa komission ehdotusten pohjalta strategiaa koskeva yleisohjeistus noudattaen yhtä ja ainoaa perusperiaatetta, joka on selkeä EU-lisäarvo. Tässä suhteessa Euroopan parlamentin rooli on erityisen merkittävä. Kansallisen ja aluetason sidosryhmien sekä työmarkkinaosapuolten osallistumista on myös lisättävä. Eurooppa 2020 -strategian poliittisesta etenemisestä ja aikataulusta on kuvaus liitteessä 3.

Omistajuus Eurooppa-neuvostolle

Toisin kuin nykytilanteessa, jossa Eurooppa-neuvosto on viimeinen vaihe strategian päätöksentekoprosessissa, Eurooppa-neuvoston pitäisi suunnata strategiaa, sillä se on elin, joka huolehtii politiikan yhdistämisestä ja hoitaa jäsenvaltioiden ja EU:n välisiä keskinäisiä vuorovaikutussuhteita.

Samalla kun Eurooppa-neuvosto seuraa Eurooppa 2020 -ohjelman horisontaalista täytäntöönpanoa, se voisi keskittyä tulevaisuuden kokouksissaan erityisiin teemoihin (esim. tutkimus ja innovointi, osaaminen) ja antaa ohjeistusta ja tarvittavia alkusyökyksiä.

Ministerineuvosto

Neuvosto eri kokoonpanoissaan tekee työtä Eurooppa 2020 -ohjelman täytäntöönpanemiseksi ja tavoitteiden saavuttamiseksi eri vastuualueilla. Jäsenvaltioita pyydetään lippulaivahankkeiden puitteissa lisäämään tiedonvaihtoaan hyvistä käytänteistä neuvoston kokoontuessa eri kokoonpanoissa.

Euroopan komissio

Euroopan komissio seuraa tilannetta vuosittain indikaattoreilla, jotka kertovat yleisestä edistymisestä kohti tavoitetta eli älykästä, vihreää ja osallistavaa taloutta, jossa työllisyys, tuottavuus ja sosiaalinen yhteenkuuluvuus ovat korkealla tasolla.

Komissio raportoi vuosittain Eurooppa 2020 -strategian toteutumisesta, erityisesti sovittujen yleistavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneen edistymisen kannalta, ja arvioi maakohtaiset raportit ja vakaus- ja lähentymisohjelmat. Osana tätä prosessia komissio antaa suosituksia tai varoituksia, tekee toimintaehdotuksia strategian tavoitteiden saavuttamiseksi ja tekee erillisen arvion euroalueella saavutetusta edistymisestä.

Euroopan parlamentti

Euroopan parlamentilla olisi oltava strategiassa merkittävä rooli, ei pelkästään lainsäätäjänä vaan myös veturina, joka saa kansalaiset ja kansalliset parlamentit liikkeelle. Parlamentti voisi esimerkiksi keskustella seuraavassa kansallisten parlamenttien kanssa käytävässä kokouksessa osallistumisestaan Eurooppa 2020 -strategiaan ja tiedottaa yhteisistä näkemyksistä kevään Eurooppa-neuvostolle.

Kansalliset, alueelliset ja paikalliset viranomaiset

Kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten pitäisi toimia kumppanuudessa, jossa parlamentit, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat mukana, ja vaikuttaa kansallisten uudistusohjelmien laatimiseen ja toteuttamiseen.

Kun eri hallinnon tasojen välille luodaan pysyvä vuoropuhelu, unionin prioriteetit tuodaan lähemmäs kansalaisia, jolloin Eurooppa 2020 -strategian toteuttamiseen tarvittava omistajuus vahvistuu.

Sidosryhmät ja kansalaisyhteiskunta

Myös talous- ja sosiaalikomitean sekä alueiden komitean pitäisi olla tiiviimmin mukana. Hyvien käytänteiden vaihto, vertailuanalyysi ja verkostoituminen, joita useat jäsenvaltiot harjoittavat, ovat osoittautuneet hyviksi keinoiksi vahvistaa omistajuutta ja viedä uudistuksia eteenpäin.

Näin ollen uuden strategian onnistuminen riippuu ratkaisevasti Euroopan unionin toimielimistä, jäsenvaltioista ja alueista, joiden on kerrottava selkeästi, miksi uudistukset ovat elämänlaatumme säilyttämiseksi ja yhteiskuntamallimme turvaamiseksi tarpeellisia ja välttämättömiä, missä Eurooppa ja sen jäsenvaltiot haluavat olla vuonna 2020 ja miten ne haluavat kansalaisten, yritysten ja niitä edustavien järjestöjen osallistuvan. Komissio tulee ehdottamaan tätä varten yhteistä viestintätyökälypakkaa jäsenvaltioiden erilaiset olosuhteet ja perinteet huomioon ottaen.

6. EUROOPPA-NEUVOSTON PÄÄTÖKSET

Komissio ehdottaa Eurooppa-neuvostolle, että se kevään 2010 kokouksessaan:

- sopii Eurooppa 2020 -strategian temaattisista prioriteeteista;
- asettaa tämän asiakirjan 2 jaksossa esitetyt viisi yleistavoitetta, jotka koskevat T&K-investointeja, koulutusta, energiaa/ilmastonmuutosta, työllisyysastetta ja köyhyyden vähentämistä, ja määrittää, mihin Euroopan pitäisi päästä vuoteen 2020 mennessä; kehottaa jäsenvaltioita vuoropuheluun Euroopan komission kanssa, jotta nämä EU:n tavoitteet voidaan muuntaa kansalliset olosuhteet ja erilaiset lähtökohdat huomioon ottaen kansallisiksi tavoitteiksi, joista voidaan päättää kesäkuun Eurooppa-neuvostossa;
- pyytää komissiota tekemään lippulaivahankkeita koskevia ehdotuksia ja pyytää neuvostoa (eri kokoonpanoissaan) tekemään tältä pohjalta niiden täytäntöönpanemiseksi tarvittavat päätökset;
- sopii talouspolitiikan koordinoinnin vahvistamisesta, jotta voidaan edistää myönteisiä heijastusvaikutuksia ja vastata unionin haasteisiin tehokkaammin; tätä varten se hyväksyy tässä tiedonannossa ehdotetun temaattisten ja maakohtaisten arviointien yhdistelmän, vakaus- ja kasvusopimuksen ehdottoman loukkaamattomuuden säilyttäen; se kiinnittää erityistä huomiota myös talous- ja rahaliiton vahvistamiseen;
- pyytää kaikkia osapuolia ja sidosryhmiä (esim. kansalliset/alueelliset parlamentit, alueelliset ja/tai paikalliset viranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunta, ja vähintään yhtä tärkeänä Euroopan kansalaiset) auttamaan strategian täytäntöönpanossa kumpanuudessa toimien ja toteuttamalla toimia omalla vastuualueellaan;
- pyytää komissiota seuraamaan edistymistä ja antamaan vuosittain kevään Eurooppa-neuvostolle kertomuksen, joka antaa yleiskuvan edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa, kansainvälinen vertailu mukaan lukien, ja lippulaivahankkeiden täytäntöönpanotilanteesta.

Tulevissa kokouksissaan:

- vahvistaa ehdotetut, strategian institutionaalisen perustan muodostavat yhdenmetyt suuntaviivat Euroopan parlamentin annettua lausuntonsa;
- validoi kansalliset tavoitteet sen jälkeen kun ne ovat johdonmukaisuuden varmistamiseksi käyneet läpi vastavuoroisen hyväksymisprosessin;
- keskustelee yksittäisistä teemoista ja arvioi, missä Eurooppa on ja miten edistymistä voidaan nopeuttaa; ensimmäinen keskustelu tutkimuksesta ja innovoinnista voitaisiin käydä lokakuun kokouksessa komission taustatyön pohjalta.

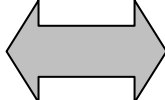
LIITE 1 – EUROOPPA 2020: YLEISKATSAUS

YLEISTAVOITTEET

- Nostetaan 20-64-vuotiaiden työllisyysaste nykyisestä 69 prosentista vähintään 75 prosenttiin.
- Saavutetaan tavoite sijoittaa T&K:hon 3 prosenttia BKT:sta erityisesti parantamalla yksityisen sektorin edellytyksiä investoida T&K:hon ja kehittämällä uusi indikaattori innovoinnin seurantaan.
- Vähennetään kasvihuonekaasupäästöjä vähintään 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta tai 30 prosentilla, jos olosuhteet ovat oikeat, nostetaan uusiutuvien energianlähteiden osuus 20 prosenttiin energian loppukäytöstä ja parannetaan energiatehokkuutta 20 prosenttia.
- Vähennetään koulunkäynnin keskeyttävien osuus nykyisestä 15 prosentista 10 prosenttiin ja nostetaan korkea-asteen koulutuksen suorittaneiden osuus 30–34-vuotiaista 31 prosentista vähintään 40 prosenttiin.
- Vähennetään kansallisten köyhyysrajojen alapuolella elävien eurooppalaisten määrää 25 prosenttia, jolloin 20 miljoonaa ihmistä pääsee köyhydestä.

ÄLYKÄS KASVU	KESTÄVÄ KASVU	OSALLISTAVA KASVU
<p>INNOVOINTI</p> <p>EU:n lippulaivahanke Innovaatiounioni, jolla parannetaan tutkimuksen ja innovoinnin reunaehtoja ja rahoituksensaantia, jotta innovointiketjua voidaan vahvistaa ja lisätä investointien tasoa kaikkialla unionissa.</p>	<p>ILMASTO, ENERGIA JA LIIKKUVUUS</p> <p>EU:n lippulaivahanke Resurssitehokas Eurooppa, jolla autetaan talouskasvun irtautumista resurssien käytöstä vähentämällä hiilen määrää, lisäämällä uusiutuvien energianlähteiden käyttöä, uudistamalla liikenteen alaa ja edistämällä energiatehokkuutta.</p>	<p>TYÖLLISYYS JA OSAAMINEN</p> <p>EU:n lippulaivahanke Uuden osaamisen ja työllisyyden ohjelma, jolla uudistetaan työmarkkinoita helpottamalla työvoiman liikkuvuutta ja kehittämällä ihmisten osaamista koko heidän elämänsä ajan, jotta voitaisiin lisätä osallistumista työmarkkinoille ja saada työvoiman kysyntä ja tarjonta kohtaamaan paremmin.</p>
<p>KOULUTUS</p> <p>EU:n lippulaivahanke Nuoret liikkeellä (Youth on the move), jolla parannetaan koulutusjärjestelmien tuloksia ja eurooppalaisten korkea-asteen oppilaitosten kansainvälistä houkuttelevuutta.</p>	<p>KILPAILUKYKY</p> <p>EU:n lippulaivahanke Globalisaation aikakauden teollisuuspolitiikka, jolla parannetaan liiketoimintaympäristöä etenkin pk-yritysten osalta ja tuetaan vahvan ja kestävän, maailmanlaajuiseen kilpailuun pystyvän teollisuuden kehittymistä.</p>	<p>KÖYHYEDEN TORJUNTA</p> <p>EU:n lippulaivahanke Euroopan köyhydentorjuntafoorumi, jolla varmistetaan sosiaalinen ja alueellinen yhteenkuuluvuus niin, että kasvun ja työllisyyden edut jakaantuvat laajalle ja köyhydessä elävät ja sosiaalisesti syrjäytyneet voivat elää arvokkaasti ja osallistua aktiivisesti yhteiskuntaan.</p>
<p>DIGITAALINEN YHTEISKUNTA</p> <p>EU:n lippulaivahanke Euroopan digitaali-strategia, jolla nopeutetaan nopeiden internet-yhteyksien leviämistä ja jonka avulla kotitaloudet ja yritykset pääsevät nauttimaan verkkopalvelujen ja -sisältöjen sisämarkkinoiden eduista.</p>		

LIITE 2 – EUROOPPA 2020 -STRATEGIAN RAKENNE

Institutionaalinen rakenne	Yhdenmetyt suuntaviivat, joissa määritetään EU:n poliittiset prioriteetit sekä yleistavoitteet , jotka EU:n on saavutettava vuoteen 2020 mennessä ja jotka on muunnettava kansallisiksi tavoitteiksi		
Toteutus	<p style="text-align: center;"><u>Maakohtainen raportointi:</u></p> <p>Päämäärä: auttaa jäsenvaltioita määrittelemään ja toteuttamaan irtautumisstrategiansa, palauttamaan makrotalouden vakauden, huomaamaan kansalliset pullonkaulat ja palauttamaan kestävä kasvun ja julkisen talouden.</p> <p>Lähestymistapa: jäsenvaltioiden edessä olevien suurimpien makrotaloudellisten haasteiden parempi arviointi ottaen huomioon heijastusvaikutukset muihin jäsenvaltioihin ja muihin politiikanaloihin.</p> <p>Välineet: jäsenvaltioiden raportointi vakaus- ja lähentymisohjelmien kautta, minkä jälkeen annetaan erilliset mutta synkronoidut finanssipolitiikkaa koskevat suositukset vakaus- ja kasvusopimukseen perustuvissa lausunnoissa ja makrotalouden epätasapainoa ja kasvun pullonkauloja koskevat suositukset talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen nojalla (121 artiklan 2 kohta).</p>		<p style="text-align: center;"><u>Temaattinen lähestymistapa:</u></p> <p>Päämäärä: saavuttaa EU:n tasolla sovitut yleistavoitteet yhdistämällä konkreettisia EU:n ja kansallisen tason toimia.</p> <p>Lähestymistapa: neuvoston alakohtaisten kokoonpanojen strateginen rooli, kun seurataan ja tarkastellaan edistymistä sovituisissa tavoitteissa.</p> <p>Välineet: jäsenvaltioiden raportointi virtaviivaistettujen kansallisten uudistusohjelmien kautta, joissa tiedotetaan kasvun pullonkaloista ja edistymisestä tavoitteiden saavuttamisessa, minkä jälkeen EU:n tasolla annetaan toimintaohjeita talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen (121 artiklan 2 kohta) ja työllisyysuuntaviivojen (148 artikla) nojalla annettavissa suosituksissa.</p>

LIITE 3 – AIKATAULUEHDOTUS VUOSIKSI 2010–2012

2010

Euroopan komissio

Eurooppa 2020 -strategian yleistä lähestymistapaa koskevat ehdotukset

Kevään Eurooppa-neuvosto

Sopiminen yleisestä lähestymistavasta ja EU:n yleistavoitteiden valinta

Euroopan komissio

Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaisia suuntaviivoja koskevat ehdotukset

Euroopan parlamentti

Keskustelu strategiasta ja lausunto yhdenmukaisista suuntaviivoista

Ministerineuvosto

Keskeisten parametrien hionta (EU:n/kansalliset tavoitteet, lippulaivahankkeet ja yhdenmukaiset suuntaviivat)

Kesäkuun Eurooppa-neuvosto

Eurooppa 2020 -strategian hyväksyminen, EU:n ja kansallisten tavoitteiden validointi ja yhdenmukaisien suuntaviivojen vahvistaminen

Euroopan komissio

Eurooppa 2020 -strategian seuraavia vaiheita koskevat toimintaohjeet

Syksyn Eurooppa-neuvosto

Perusteellinen keskustelu valikoiduista teemoista (esim. T&K ja innovointi)

Jäsenvaltiot

Vakaus- ja lähentymisohjelmat ja kansalliset uudistusohjelmat

2011

Euroopan komissio

Vuosikertomus kevään Eurooppa-neuvostolle, lausunnot vakaus- ja lähentymisohjelmista ja suositusehdotukset

Ministerineuvosto

Komission suositusehdotusten käsittely, vakaus- ja kasvusopimuksen osalta Ecofin

Euroopan parlamentti

Täysistuntokäsittely ja päätöslauselman hyväksyminen

Kevään Eurooppa-neuvosto

Edistymisen arviointi ja strategiset linjaukset

Jäsenvaltiot, Euroopan komissio, neuvosto

Suosittelujen jatkotoimet, uudistusten toteuttaminen ja raportointi

2012

Sama menettely, mutta painopisteenä edistymisen seuranta